

כ"ט בטבת תשמ"ו 10.1.1986

שמוחה מעוז,
בבר לא מופת
לוב, עבודה בעיניים
דו"ח פנימי
שוורק, דיין, וייצמן
וכל השאר

בשער: שרה'לה שרון
שטח פרטי

בכדיקת של MONDE SELECTION המורכב דרכי נאומי לבדיקת שינויות בכימיה, זכנה BROADWAY בודלגייח והב לשנת 1986, על ידיהו והשקלה

אזכרה - מגורד חבריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות

הז'נרל ס' אלמל

هذا من الأصل

A black and white photograph of a kitchen. In the foreground, a man in a suit and tie is peeking out from under a lower cabinet, looking towards the camera with a surprised expression. The kitchen features upper and lower cabinets, a sink with a faucet, and a built-in oven. A sign in the bottom right corner, tilted diagonally, reads "אספקה לפסח" (Supply for Pesach).

שי כזה עוד לא היה

התור + מיריס, בעיצוב מודרני,
בעוד חום ולבן.

רומבא סטיל

הכנס עוד היום לאחת התנויות

Wanted Rural Life

נ"ע בטבת תשמ"ו 10.1.1986

[illegible]

5. ଅନୁରୋଧ

6	אלוף-משנה (מיל') חטיבה לוסי'אוג'לט מאת דורית גרי
10	איוז מהמכה נחמדה מאת קרול ספנסר שרות „גאמא“
14	כביסה משפחתית מאת טל בשן
17	הצד הרביעי של המטבע מאת יהונתן גפן
23	טויל „סומשבוט“ לארץ הכפיי רה מאת וילי פרידלנדר
28	שטח מרטי עם שדה'ה שרון מאת נורית ברצקי
34	גברת אנרגיה מאת יאיר לפיד
36	נערות הסוודר מאת יהודית חנוך
38	לאכול בחוץ מאת מאו"ל
41	שימושים מאת מאיר עוזיאל
42	חיים ואוהבים מאת תמר אביד
43	מנטהאוז מאת יגאל לב
43	הורוסקופ
44	„מעריב“ לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

שמחה מעוז: אני לא יודע מה אני מחפש.

אני לא יודע מה אני מחפש

שמחה מעוז, כבר לא מופת

אלוף-משנה (מיל.), חטיבת לוס-אנג'לס

וידוייו של אלוף-משנה בצה"ל, בעל עיטור המופת, וראש מועצה מקומית מוצלח, שנשבר לו מישאל. טוב לו יותר לשחות בשמנת של לוס-אנג'לס, אנחנו יושבים בחושך ומסתכלים בכוכב. הרבה אנשים בני דורי עדיין שבוים באורו, אבל הכוכב לא קיים יותר, הוא אומר. מכריו לא מתרגשים מהמונולוג התוקפני: "שמחה מעולם לא היה אידיאליסט. אם יציעו לו מקום בטוח ברשימה לכנסת, הוא יחזור בריצה".

מאת דורית גרי (קליפורניה)

במידה רבה, אבל עכשיו it's a lost case (זה עסק אבוד). אין סיכוי שהמדינה תהיה מה שאני רוצה שתהיה. גם אם יש לה סיכוי להיות משהו אחר - טוב או רע - זה לא מעניין אותי. אני הנעתי הנה משום שאני אוהב את ארד'ה ומעריך את עצמי, ואני חושב שארם שמעריך את עצמו צריך לעשות כל דבר במבטא, וכן המקום לגור בעולם - זה ארד'ה. בעיני לא מוצאת חן החברה הישראלית. אני גולדתי לתוך חברה מסוימת, שכן מצאה חן בעיני, ואני מתגעגע אליה אבל יודע שלא תחזור יותר. או יכול להיות שאני איריזט סנטימנטלי ואמוציונאלי, אבל זה כך. תוך כדי חיי בארץ חל מהפך אדיר, שוביא אותי לחיות בחברה שאני לא רוצה להיות בה. יש deal ביני לבין מדינת ישראל. המדינה צריכה לתת לי דברים שאני זקוק להם, ואני חייב לתת למדינה דברים שהיא זקוקה להם. אני את שלי עשיתי deal'הו. שיתחייב בצבא. שילמתי מיסים. סיכנתי

שהייתי קטן חשבתי שכולם יהיו צדיקים ואמיצים ופטריוטים, וישראל תהיה המדינה הכי טובה והכי צודקת בעולם. כיום - ישראל היא מדינה מפגרת ובעייתית. רק ציונות חזקה ונראשית, או חוסר ניהול מלל, יכולים להחזיק אנשים שם".

הזכר את שמחה מעוז, אלוף-משנה במילואים, מן הימיו המופתיים במלחמת יום הכיפורים. בעשור המזוהה עם עוז ראש אגף תכנון במטכ"ל, יועץ מלחמה וראש המטה של הכנסת, וראש המועצה הפעילה של חשדון. בשלוש השנים האחרונות גר בחיפה. לקליפורניה הגיע כמנהל פרויקט חקלאי בינלאומי. כיום הוא עוזר בהנהלת פרויקט חקלאי אמריקני. בן 50, גרוש, וחי עם ישראלית ממשותפת ביל, חברת רוחוה כלום אנג'לס. שני בנים ויש בן-בן, אחד הוא מחנך אלקטרוניקה, נשוי ואב לתשע, בן 19, משרת בצבא.

למה מעוז נולד בתל-אביב וגדל בכפר-סבא? קשה להבין מאחר והשפעת ספרותית - מבכרים של המלחמה תכלול, שלא היה רכוסה, כמנהג המשיקים, על למחור האדון. הוא מגדיר את עצמו שיש שיה שייך בארץ ל"אצולה הכפרית" מבחינה תרבותית, ולמעשה - מבחינה פוליטית - לא בגלל שני מלכ' אוהב אותם, אבל חשבתי שכן שתי דעות - זו של המערב רעה פחות".

אני נולדתי פסטימס ואוהב לחשוב על עצמי כספרדני, הוא אומר. אני משוח את מדינת ישראל לכוכב וזה יפה והפך כפי שכתוב בספרים של ביאליק. אנחנו יושבים בחושך ומסתכלים בכוכב, אבל הכוכב הזה נכחד. הרבה אנשים בני דורי עדיין שבוים סמוך זה האיש את האור, אבל הכוכב לא קיים יותר ולא יכול לחזור יותר.

ני ציוני, עדיין. אני לא שונה את מדינת ישראל, ואת ארד'ה ישראל אני אוהב אהבה נפש. אני קשור אליה. שם נולדתי. אבל עוד לפני שהשתחררתי מוצבא - כעצמי, מאז מלחמת יום הכיפורים - חלתי לרעיון שהעסק מופשט. אחרי השחרור, חשתי שאני באמת לחבר את עם ישראל, הכנתי שאני חושב בעייתי מאד, ותנעתי למסענה שאני לא יכול לעשות שום דבר לשנות את המצב. לא שלא ניסיתי. הייתי מוכן להשאיר בישראל ולחשוב על עתידותי אבל אין לי כוח וחשק ואני לא מוכן שזה יעזור. ער. שהכנתי ראש מועצה שמכתיב את עם ישראל, לפני כן, בצבא, שחל עולית על הבוטות. ויחיי מבידה רבה כמו במעורר מנה

את חיי, לא גנבתי, לא פשעתי. הייתי אורח שומר חוק. כל מה שאורח טוב צריך לעשות, עשיתי. אין לי סענות נגר המדינה, אבל לי היא כבר לא נותנת מה שאני צריך. אין לי סיפוק לחיות במדינה הזאת עם מה שקורה שם. לא דפקו אותי שם - מדינה כזו לא עלה עלי, המדינה נתנה לי כל מה שרציתי - קריירה בצבא, עמדה פוליטית מבוטרת כמועצה מקומית. אני אחר לא הציק לי. בסך-הכל מדינת ישראל הייתה פירא, אבל מה שקורה שם זה לא בשבילי. אני לא רוצה שיהיו לי מצוקות לב נפש כמו שיש לי כשאני בא לשם. אני רוצה שקט מוחלט.

אנשים כאן יותר נעימים מהאנשים בארץ. הם פחות תוקפניים. בארץ מסתובבים כל מיני בני-אדם. את חלקם אני אוהב וחלקם לא. אבל הצדה היא שהקומבינציה היא כואת, שבסך-הכל קשה לי להיות שם. החברה הישראלית היהודית היא חברה לא הומוגנית. יש בה ניכור גדול, תופעות אלימות, תוקפנות ולא נעימות. אם אני גוסס בעיר, וקשה נהגת ומסתובבת בצומת עם נהג משאית שצועק עליה 'אשכנזיה מחורבנת', במקום קריאות כמו 'חמור' שהיו נפוצות כשהייתי ילד - זה סימפטומים לחברה, שאני לא יכול להיות בה.

כשאני רואה עם מי אני חי שם, זה מעצבן אותי. מציק לי שיצא מהמדינה מה שיצא ממנה. הדברים נובעים מההבדל הערתי. אילו בני האדם בארץ היו שונים, לא היה איכפת לי ולא היה מעניין אותי אם הם חומים ושכאן ממרדוך או הונדורס. היום הקיסוב המפלגתי בנוי במידה רבה על אלמנט ערתי, ועל העניין הערתי בנו את הבחירות. זה לא מוצא חן בעיני, כי הבעיות הקיומיות האמיתיות של מדינת ישראל הן לא בעיות עריות אלא עם הערבים והעולם. לא אכפת לי אם זה קיים גם כאן. אני לא מהאבות המייסדים של ארד'ה. אני מהבנים המייסדים של ישראל ולכן שם זה מפריע לי.

אחרי שעזבתי את הצבא, התה לי במידה רבה הרגשה של בחילה. לדוגמא, רוב האנשים הם שומרי חוק וסדר עד שזה מגיע לרכוש שלהם. אני, בעור ראש מועצה, שמעתי דרישות ממושכים שרצו לקדם עניינים שלהם, וביקשו שאעבור על החוק בכמויות מרהיבות רשימות בניה, מענקים, סובסידיות וכו'. אני אחר לא בא לרשות המקומית ואמר: אני מוכן לתת. אבל אין אחר שלא בא ואמר: אני רוצה לקבל. זה חלק מהמדינה.

מדינת ישראל נשלטת על ידי פוליטיקאים מושחתים כמו בכל מקום. אבל האמריקאים כל-כך גדולים וחזקים עד שמה שהם לא יעשו - שום דבר לא יכול להשמיר אותם. מדינת ישראל הקטנה - כל מינס יכול להפוך אותה מבחינה פנימית וחיצונית, (המשך בעמוד הבא)

GIROLET

**הם כותבים את התנ"ך
של חדרי המיטות בעולם.
כל שנה מחדש.**

שאלה: כיצד תופשים עמדת
מדרגות בעיצוב ובמכירות
חדרי שינה בעולם מבלי לייצר
דבר ולו חצי דבר?
תשובה: גירולט. רעיון מאוני
אשר תמציתו היא להעניק לעולם
בכל שנה את החדש והמשובח
שבתדיר השינה של אירופה.

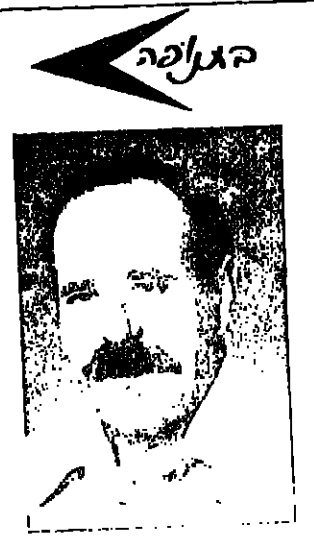
כיצד מבצעים זאת
תלכה למעשה?
לקחים מעצבי מים איטלקיים
אשר אוכלים ונשמים 365 יום
בשנה חדרי שינה. שולחים אותם
לסרוק יצרנים בגרמניה, צרפת,
בלגיה, ספרד ודנמרק.
לאחר מיון ראשוני בארצות
המוצא מסיקים את כל הדגמים
לסילת. כאן הם עוברים ביקורת
איכות ע"י מנהל ייצור
וטקסטייל, בורסקאס
וארגונומים. רק הדגמים אשר וכו
בביקורת תגובה ביותר יזכו להכנס
לשיטת המשווקים של גירולט
בשנת הדגם הבאה.

כעת מגיע שלב הכנת הקטלוג
המחלק את חדרי השינה
חנכתיים על פי סגנונם (קלאסי,
פוסט-מודרני, ויקטוריאני או
סקנדינבי). את הקטלוג המוכן
שולחים במסע מועד אל חנוכים
שבבתי הכל בו להדיקטים בעולם.
שם ממתינים להם בשקט
קוויני חריחח המשותשים
בקטלוג גירולט כמדריך הקניות
החשוב ביותר שלהם לשנה
הבאה.

בשיראל מיוצגת גירולט ע"י בית מרס. כאן, בקומת
השלישית של תבית ועל שטח תצוגת של 2000 מ"ר
תמצאי 62 דגמי חדרי שינה מכל סיגנון ומין. כולם של
גירולט וכולם דגמי 86. את שד בביתו

האיש פשוט מתוסכל

תאם קם אדם בבוקר ומחליט להשמיץ
עם. מי שמכיר את שמחה מעוז מקרוב
קרב אינו מתמלא כלל. האיש פשוט אוהב
להתבלט, להטיל מצוות ולעזוזל עם
התוצאות.
אני אוהב אותה, אבל אני לא מתרגש
ממה שהוא אמר. הוא יכול לאמר דברים רק
כדי להרשים. מהר הוא יכול להגיד דברים
המוכחים - אמר בן משפחה.
אחוז ממקורביו סבורה: "הוא בכלל לא
עוב את הארץ. הוא יצא לעבוד עם האחים
הרביעיים. אין לו גרייסקאר ולא שום דבר קבוע
שם. הוא יצא סתם בשביל השוויון. בשיחות
עלמון, האחרונה לפני שבועיים, הוא משמיץ
את אמריקה ותאמריקונים".
לציבור הרחב - שמחה מעוז, הוא אלוף
משנה רב וכוונת בצורה, כולל עיסוק מופת
במלחמה יום הכיפורים, על פעולתו בהצבא
ראש הגוש בתעלת סואץ. אדם מבריק
שקידמו בצבא היה מהיר. תפקידו מיקוד
בצנחנים ופוליו ותפקידו מהר.
ב-1976 הוא מרש מצה"ל, כיון שדרגת
התת-אלוף לא ניתנה לו על גשש של כסף.
הוא היה צריך להמתין וסירב. שמחה מעוז,
כלכל (תואר שני), החל לשמש כיועץ כלכלי
וניהולי לחברות וכמרגמה באוניברסיטת חיפה
ובטכניון.
אבל לא איש כמעט, הרפתקן חסר
סבלנות, ישקוט על שמרי. כעבור שנתיים
הציו לו המעדר לחון לארשות מועצת חדר
השרון. הוא נעדר ובש"ס 1978 סוף נבחן גדול.
בתקופת כהונתו נכחה הוד-השרון לפיתוח
חצר תקדים. הכשלון היחיד שלו היה בתחום
היטריהאנס. מעוז לא הצליח ליצור קשר עם
בוחרי. לא אמר שלום ברחוב - אפילו לא
לחומכים שאירגנו עבורו חוגי בית. "זה פוע
באנשים", מאשרת מוכות סוף המעדר.
הוא שוא את החיכוך עם החושבים - טוען
קודמו בדרגות המועצה, משה יואבובי.
אחרי ארבע שנים התפטר כיוון שהחליט
לעבור. עבור בניו של יואל הורביץ בארה"ב.

שמחה מעוז
המועצת של
לראשות מועצת חדר השרון
המעדר
מילת העבודה-מרים ובלתי ממועצתים

מעוז בעלון העמולה של המעדר (1978) בקו
כתוב שם "להתראות".

לאיש מבריק מסוג, בעל רקע של קצין בכיר
והשכלה בכלכלה לא היה קושי למצוא עצמו
כמעט בכל מקום ובכל מצב. אבל איך,
לעזאזל, נמסרים מהתפקיד הציבורי הכנסת
החליטה לדחות את הבחירות לרשויות
המקומיות בשנה ומעוז נחקע בתפקיד שלא
חפץ בו יותר: "לא אקריב את חכונותי
הבחירות".
הבחירות ששמחה מעוז עשה בקריירה
שלו ושינויי חכונות התכופים, יכולים אולי
לסויע ללמד על האיש. די מפתיע היה לנלח
בארצות המערכת חוק עבירות על האיש, גם
מחוקות שירותו הצבאי. זהו דבר נדיר שאיש
צבא ממסגרת, כבר אז דיבר מעוז ודיבר.
לקראת הבחירות לכנסת ב-1981 הבין
מעוז על כוונתו לרוץ מטעם המעדר. הוא
נכשל. בבחירות של 1984 הוא מסכים
להעמיד מאמריקה הירוקה את שמו לבחירה
לכנסת. ברשימת המעדר לאן דווקא. העם
הוא רץ לכנסת עם יואל הורביץ, שעם בניו
כזכור הוא עבד באמריקה.
שכנה מקורבת לשמחה מציינת: "הוא
ניהל את מועצת הוד-השרון והיו לו חכונות
לחיות הברכנסת. הוא חלק למועצת בקרשי
קמפיין פוליטי. כשחבין שאין לו סיכוי להיות
מועמד לכנסת - החליט לפרוש. לדעתו הוא
מתוסכל מאי הצלחתו שם. יש גיל שאדם
מסוגל לאחוז ושוואל את עצמו 'לאן תגיעו',
משפחתו אינה אתה. הוא לא הצליח שם. הוא
עדיין מחפש עצמו. האיש לא היה מעולם
אידיאליסט גדול. הוא לא עזב בגלל
אידיאולוגיה והוא לא יחזור בגלל
אידיאולוגיה. אם יגיעו לו מחר לחיות חדר
כנסת הוא יחזור. האיש פשוט מתוסכל
והחשמה את דרך למרוק תסכולים".

לחיות, ולא עם מי שאני צריך. כאן אחת יכול להפריך
עצמן משכבות אדירות של האוכלוסיה שאתה לא
מעניין בה.
למדינת ישראל אין אצות טבע חוץ מאשר
אנשים. אלא שהדור הצעיר לא כל כך איתן באמונתו
בצינות. הבן שלי בארץ הוא מתרגם אלקטרוניקה
שמרוויח 500-600 דולר בחודש. בן גילו כאן כבר
מרוויח 50 אלף דולר בשנה וחי אדורל לגמרי. כאן כל
זו ומצדד - אם הוא רק רוצה לעבוד - יכול להיות
ברמה הרבה יותר גבוהה מאשר בארץ. אחי הרבנים
שדושים את המדינה הוא שלאנשים צעירים אין רמת

**מדינת ישראל נשלטת על ידי
פוליטיקאים מושחתים כמו
בכל מקום. אבל האמריקאים
מליכך גדולים וחוקים עד שמה
שהם לא יעשו - שום דבר לא
יכול להשמיד אותם. מהאנשים
האלה אי אפשר לצפות לשום
דבר. הם נובלים, נרקיסטיים
ואנואיטיים".**

המשלה פועלת כאילו היא נוף
עצמאי. הבעיה המרכזית שלה היא
שיש לה גם עם שצריך להתחשב
בו, אבל את עם ישראל שמו בצד
הליכוד שם את הפוליטיקה מעל
עם ישראל היושב בציון - בריוק
הגדרה של פאשיזם. ממשלות המעדר לא היו הרבה
יותר טובות, אבל לפחות היו יותר חכמות, וידעו
להסיר את זה, וזה ההבדל בין לבין הליכוד. בשנות
ה-40 וה-50 היה במקרה אדם גדול אחד - ברייטמן.
גורלות של אנשים נחשבים בגלל אדם אחד, ואם אין
מול, בגלל אחד כזה גם עמים נחשבים והולכים
לאיבוד.
היום אני מחפש רמת-חיים מדינית ומינימום
בליבול שכל. מיוון האופציות ששירות לרשות כאן
הוא עצום. הכל כאן מאורגן למכסימום של נחוצות. רק
צריך ללחוץ על המפתח הראשון. יש כאן מיגון אדיר
של אפשרויות מבחינת עיסוק, בידור, השכלה,
רכישות, קניות - כל מה שעושה רמת חיים. ועוד
מרכיב חשוב - כאן אני יכול להיות עם מי שאני רוצה

פוליטיקאים מושחתים כמו בכל מקום

איזו מהפכה נחמדה

(חמשוך מתעמוד חקודם)

בתורנו השני, היא, מריה, החמוגית, שם חש
המסביר, בדקוהו של הים הלבני בעקבות
המסביר, סמוך לבוסס של הים הלבני בעקבות
והתו של, לא סביר צינה לוב מלאת 3 שנה
המסביר, את השם הירש אקס לני
מבנה שרים, עם שים פעמים רבות רתי, עם
המסביר, בגלל ריני לבנז את שמיח, רבות רתי, עם
המסביר, ורוב מדרו שלחן עקול, כל את
המסביר, מילא את הפקיד, את שם שני מוחס
המסביר, שם קול, את אתר מלכה את חסות

[illegible]

בשני פתוחות לאורחיים שונה להחלוטין
לחזק לחברת בדיקות של דתה ומהנה ומנהיג
התנאים רק לחזק ולקופס מסייעת של שנות
החיים. בנמצאותיהם חרשנו אורח
אורחיהם ומהם המאמץ המאמץ המאמץ
היה צריך לבררם המאמץ המאמץ
התנאים המאמץ המאמץ המאמץ

Wpzd 12

המצלמה והלוחצת – כיום – מי ידענו שמצמד הקול יעצור רצות, קצת – מהם יתחבש לשערה, אל או יחבש או יחייב. שבכלי תלבושת, היקפו שממנומל על השקען אינו אלא המצאה שרירותית של מוח מברבן. מה פשוט אלו אלו מבין אלה התמסקות שלנו עם ממש כשם שהדודר ההבנה מצדד נראה משונה לגמרי בעינינו. שנו, לכך, של המהגהים שלנו דודר קצת, לשלוחת קפה או חתן קר, לרבר קצת, לעצם קצת, להחורר, או אולי, אפשר לבשת לעינינו. שבהייתו מייאושאם תאור, וכבר עמדנו לקוח את המוסר הכא הכיתה, מממד היה ננוי ב' ומשאל עצתו מליס דודר, תחוקה, היקפו, האומן, התלחוצות... זה מה שחשוב באמת כל ישראלי לא חשוי.

שאלו אותי, לאתר שחזרתי משם, אם הקשיים שנתקלתי בהם לא נבעו במקרה עקב היותי אשה. התשובה שלילית, והיסלוא אמנם מכתיב עדיין את חוקי המוסר והתנהגות החברתית בין נשים לגברים, אולם המהפכה של קדאפי האדירה מספר שינויים חשובים בקשר למעמדה של האשה בחברה ולחוקים ולחוקי הנגד כלפיה. יש חוס יחוד ורובה

[illegible][illegible][illegible][illegible]

**קראפי הקרין התנעאות קרה, ולא קם לברכני. מדוע
העתון שלך כינה אותי האיש המסוכן ביותר בעולם?,"
ירה באנגלית שאלה מהמותן המיוערת בעליל לזעזע,
לערער את שיווי משקלי, או לבחון אותי...**

מחורים ובחורות. לנשים יש כבר זכות לבחור באופן עצמאי את הבעל, וכן שמורה לשני בני הווה הזכות לתבוע גירושין.

[illegible][illegible][illegible]

רבע שעות לאחר מכן כבר ישבתי באולם המהגה סקן ואחרי כששעות חזבתי של קראק, מפסססת עם התבוננתי בלג' צעירה אחת, לבושה בל'נ'ס וחולצת כחולתה מחויטת בקוויים רכים - ובעלת עיניים מפארים. ורבה בלחץ בחינותיה עם גבר שהתחיל כי הוא התבוננתי על חשבתי שאולי היא תענוות לבחור, או לבטי' משקפיות ללא, מיטות כי לצדן לא קצו את הקדש. חשקתי לומר משהו אחר והפסח עליו כמסתבר שתרמתי לעמדתו ולחליטתו שכן בנבא א' יחידה או הפסח עליו חרד לו שהוא (ומשד' 332)

13 402010

[illegible]

כמו דאלאס, בכחול-לבן

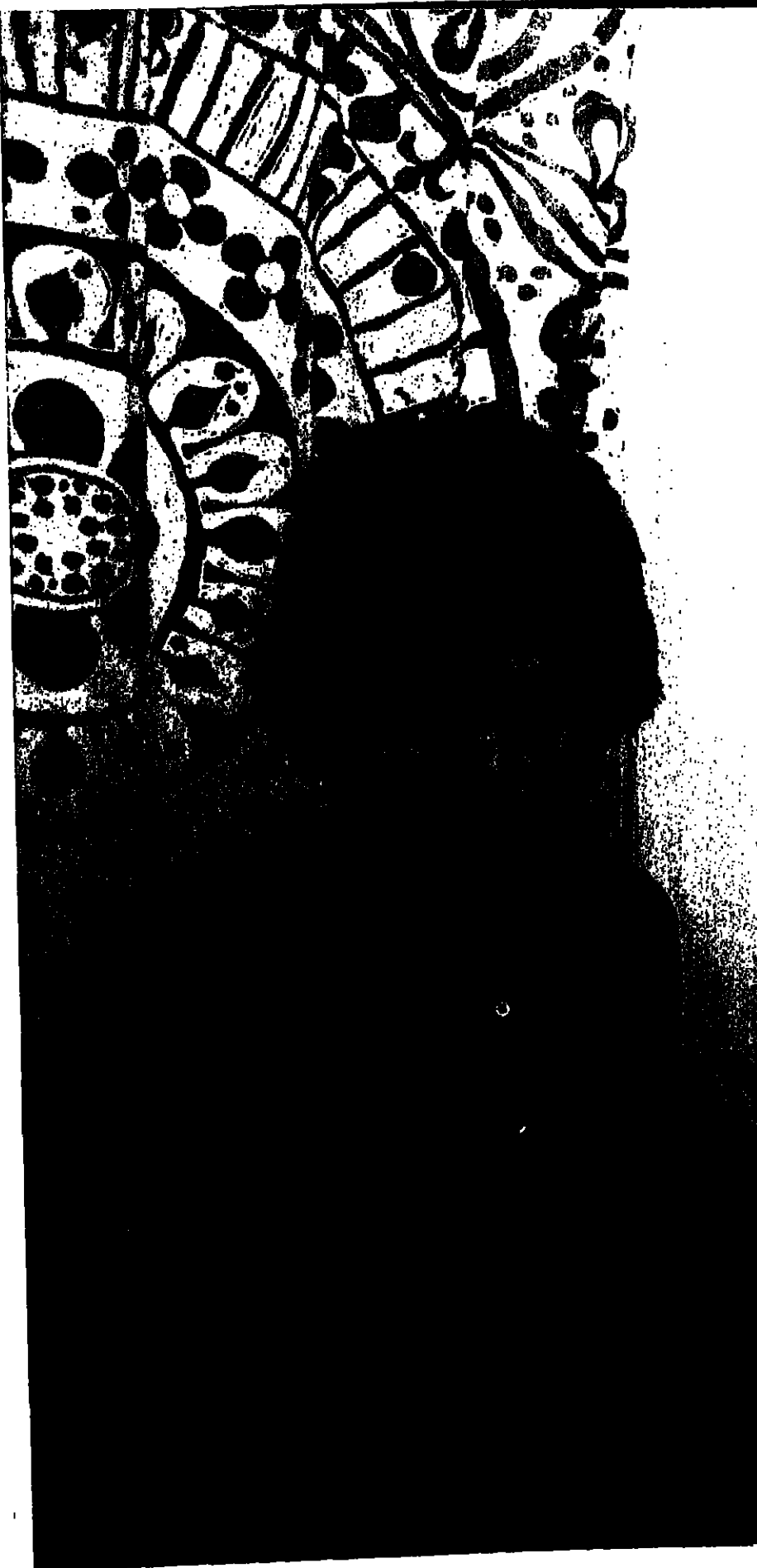
צבי ורחל שוורץ, אבא ואמא של רות דיין וראומה וייצמן. שורש הענפים המתפצלים. חוט ארוך של רומנטיקה ארצישראלית יציבה מול סיפורי הנישואין והגירושין של השבט. תמונה משפחתית ליד חבל הכביסה ביום הולדתו ה-90 של צבי. הוא עדיין מקנא לה.

מאת טל בשן
צילומים: שמואל רחמני

אני מצטער, אתם חייבים להם סק עכשיו, צבי צריך ללכת ללח לוח כביסה".
הוא היה החבר הכי טוב של משה שרת, רב היו ואליו גולמבו: הוא היה ליכונים עם אר. נורדון ולימד את לודר סמאל עכרית: הוא היה בן לוייתם של ברל וטננצין ושותפו למשרד עורכי הדין של רב יוסף - וחץ מזה הוא אבא של רות דיין וראומה וייצמן, סבם של שני שבטים מן המשרדים והשניים במחלוקת במדינה. אבל באותו בוקר של תחילת ינואר, היתה סניגט הכביסה מרשימה מכל אלה גם יחד: צבי שוורץ, בן 90, סר למרות אשתו, רחל בת ה-89, לוקח את קערת הפלסטיק הכתומה המלאה בכבסים רטובים ויוצא לדשא, מתכווץ, סוחט, תולה ותורר הלילה.
פעם, הוא מציץ מבין המחזכים והמגבות נוספי המים, פעם ראה השושט לארי בגרדים, שהיה גם כן כבר בן 90, בחורה צעירה ריפה במיטת המשפט. את ידעת מה הוא אמר? "כל שאני לא בן שבעים".
הוא עדיין מבטב בחבורות ישרה, ולעצמו בוראי אומר חבל שאני לא בן 80, קרא בלי סוף, וגוסס פעם בשבוע לירושלים ללמוד תלמוד. היא עוד נוחתת (ב"דייהטס", כמובן), מבטלת, מתעמלת - ושניהם עדיין מתרחקים, ואגים ומתרחקים זה על זה (אצי, תפסיק). כל הסביבה מתפעלת - חץ מרחל שוורץ. היא, הירועה כחליתית וחכמה מכולם, סוענת ש.שטח לעשות מה עניין. הרי זה קורה לבן. אנהו לא חושבים על זה. היא גם לא נלחבת מתחפה והתקשרות ששקיה למתע את הבית - וכעד בעלה מתראוין בהנאה כלתי מוסתרת אצל עיתונאית זו ואחרת. היא בעלת במטבח ומשם מכירה לצבי שיש עוד דברים בחיים. ט, רי, צריך לאכול צהריים.
ב-22 לדצמבר חגגו לסבא שוורץ את יום ההולדת. תשעה גרות בעונה במקום תשעים, וששים ושציים מומנים. רק מבני המשפחה הקרובה - צאצאי השבטים קלמיקר (משפחתו של סבא רחל), שוורץ, דיין וייצמן, היו שם נכדים (5) וננינים (10) והרבה אחיבים ורודנים רחוקים. רות וראומה ביטלה אלה, בתו של אורי, כתבה שיר אביב, בנו של יונתן גפן (בן רורי, קרא אותו. סבא צבי נשא נאום קצר וציטט

כביסה משפחתית

14 מאבטח

מתהילים. אל תירא כי יעשיר איש, כי ירכה כבוד ביתו. כי לא במונו יקח הכל ולא יד אריו כבודו. וייצמן, רות דיין, ילדי דיין ונכדים. למטה: עם חילדות אני טיפוס שלא מפורד.

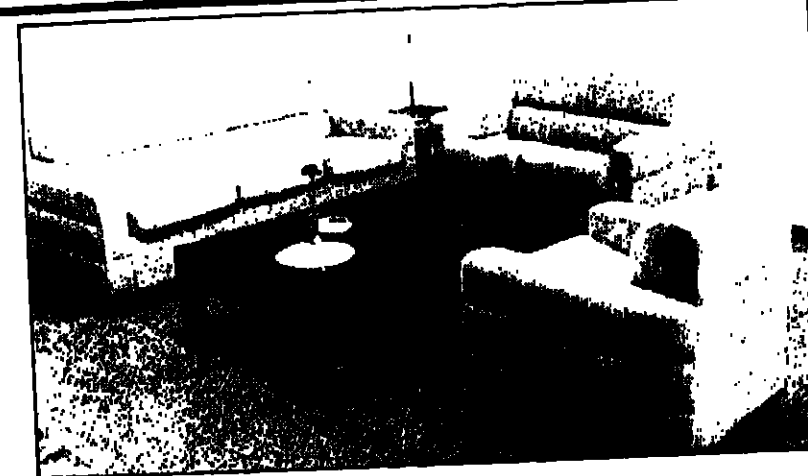

רחל וצבי שוורץ עם אלבום משפחה על הקיר. משפחה וייצמן, רות דיין, ילדי דיין ונכדים. למטה: עם חילדות אני טיפוס שלא מפורד.

15 מאבטח

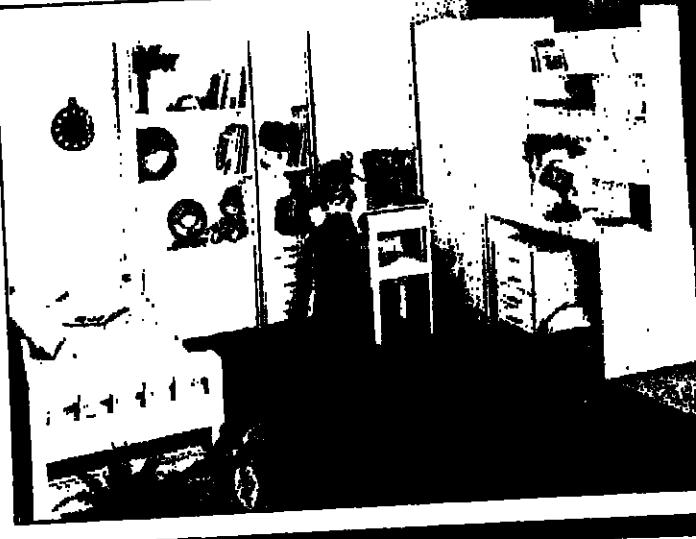

רעיונות חדשים כ"דים

328
אורל אס.

קנה: סלון א חדר ילדים של "דים"

קח: שטיחים כדמל חנים

שטיחוןס כדמל חזורים

פיקוח המחרים הוסר ב"6
ענפים: הבא בחור - והימים

הדדיון בידים 1.1 ש"ח = \$1

הערת דיון: 25 חנויות בכל הארץ...
הערה: 116, 118, 120, 122, 124, 126, 128, 130, 132, 134, 136, 138, 140, 142, 144, 146, 148, 150, 152, 154, 156, 158, 160, 162, 164, 166, 168, 170, 172, 174, 176, 178, 180, 182, 184, 186, 188, 190, 192, 194, 196, 198, 200, 202, 204, 206, 208, 210, 212, 214, 216, 218, 220, 222, 224, 226, 228, 230, 232, 234, 236, 238, 240, 242, 244, 246, 248, 250, 252, 254, 256, 258, 260, 262, 264, 266, 268, 270, 272, 274, 276, 278, 280, 282, 284, 286, 288, 290, 292, 294, 296, 298, 300, 302, 304, 306, 308, 310, 312, 314, 316, 318, 320, 322, 324, 326, 328, 330, 332, 334, 336, 338, 340, 342, 344, 346, 348, 350, 352, 354, 356, 358, 360, 362, 364, 366, 368, 370, 372, 374, 376, 378, 380, 382, 384, 386, 388, 390, 392, 394, 396, 398, 400, 402, 404, 406, 408, 410, 412, 414, 416, 418, 420, 422, 424, 426, 428, 430, 432, 434, 436, 438, 440, 442, 444, 446, 448, 450, 452, 454, 456, 458, 460, 462, 464, 466, 468, 470, 472, 474, 476, 478, 480, 482, 484, 486, 488, 490, 492, 494, 496, 498, 500, 502, 504, 506, 508, 510, 512, 514, 516, 518, 520, 522, 524, 526, 528, 530, 532, 534, 536, 538, 540, 542, 544, 546, 548, 550, 552, 554, 556, 558, 560, 562, 564, 566, 568, 570, 572, 574, 576, 578, 580, 582, 584, 586, 588, 590, 592, 594, 596, 598, 600, 602, 604, 606, 608, 610, 612, 614, 616, 618, 620, 622, 624, 626, 628, 630, 632, 634, 636, 638, 640, 642, 644, 646, 648, 650, 652, 654, 656, 658, 660, 662, 664, 666, 668, 670, 672, 674, 676, 678, 680, 682, 684, 686, 688, 690, 692, 694, 696, 698, 700, 702, 704, 706, 708, 710, 712, 714, 716, 718, 720, 722, 724, 726, 728, 730, 732, 734, 736, 738, 740, 742, 744, 746, 748, 750, 752, 754, 756, 758, 760, 762, 764, 766, 768, 770, 772, 774, 776, 778, 780, 782, 784, 786, 788, 790, 792, 794, 796, 798, 800, 802, 804, 806, 808, 810, 812, 814, 816, 818, 820, 822, 824, 826, 828, 830, 832, 834, 836, 838, 840, 842, 844, 846, 848, 850, 852, 854, 856, 858, 860, 862, 864, 866, 868, 870, 872, 874, 876, 878, 880, 882, 884, 886, 888, 890, 892, 894, 896, 898, 900, 902, 904, 906, 908, 910, 912, 914, 916, 918, 920, 922, 924, 926, 928, 930, 932, 934, 936, 938, 940, 942, 944, 946, 948, 950, 952, 954, 956, 958, 960, 962, 964, 966, 968, 970, 972, 974, 976, 978, 980, 982, 984, 986, 988, 990, 992, 994, 996, 998, 1000.

הצד הרביעי של המטבע

הקיבוץ, האיידס וסוציאליזם בימינו

תמלילים של משוגעים, וסתם גרומנים שכותבים על שטות של שקלים משום שזה כנראה הנייר הוול ביותר...
קדם כל - קוראים יקרים, תודה רבה, ותמיכה ככה זה נחמד לקבל מרי פעם כמה שקלים מהקוראים שלך. רק תעשו לי טובה, אל תשלחו לי שטות שיצאו מהמחזור. כמו לי טובה, אל תשלחו לי שטות שיצאו מאות שקלים ישנים (ישנים זה לא מילה), עם הפרצוף השטני מרוב יקב של הברון אדמונד דה דרוטשילד. על השטר הזה כתב בחור תרבותי בשם פייז אלבושיני את המלים האלה: "מרינה כואת, חבל באמת שדויד לא נמר אתכם." זה בדיוק של הברון, ובצד השני, צמוד לאשכול ענבים, יש לנו תגובה כואת: "חבל שהיטלר לא נמר עליך יא משוגע, מאת א.ב." לא, זה לא א.ב. יחושע, זה לא המגנן שלו. האני לא מבין מדוע שני הברס שמעוניינים להתכתב בנושא היטלר צריכים לעשות את זה דווקא דרך ארגון הציבור. ומה בכלל אני יכול לעשות בשטר ישן של 500 שקלים ישנים יצחק יקבל ממני את הכסף המלוכלך הזה אבל אתם, קוראים יקרים, אל תמשיכו, ותמשיכו לשלוח שטות עם תמלילים של פסיכים. רק עשו טובה, תשתדלו לשלוח שטות מחרים, בני זמננו. גם כסף זה יתקבל, כמובן, בכרטה. מה, כבר אין אף מניאק שכותב סיסמאות מגר נות על שטות של 100 דולאר?

יפועין אס

כסף מלוכלך

לפי חודשיים בערך, סיפורי על שטר כסף שקיבלתי ועליו, בעט כדורי, מישור כתב יד. "הנה" או מלים גסות אחרות. אני כבר לא זוכר, כסף בא וכסף חולק. אבל מאז הירידים, אני מקבל כל מיני שטות עם כל מיני

עולמו מורכב מאבסורדים - ואלבר קאמי צחק אשור או להתאבד או לצחוק. לפעמים מפקדים אותו גם סיפורים מראניים. בבתי הקברות, לשם אנתנו באים בדרך כלל כדי לנסות, מנדר אותו לפעמים צחק עלי קשה לו לנחם. העצב והבכי הם שני סוגים של הכעת וההבשנות מביעים חרדה, אנתנו יכולים להמשיך לחיות איתנו גם מהסיפור הבולתי-אומן על המתגברת שניקה קצין במחלת האיידס אפשר לבנות או לצב חת אורי התייעצות חסופה עם מר קאמי, החלטתי לנסות חצי מקוה שדענועה הקיבוצית, אותה אני אוהב ומעריך בחבה המקורית ביותר שצמחה לנו מה, מכל לי האלי אפילו תצחק ביחד איתי. חולק לטיפול, למח ראש הקטן.

למי שלא קרא את הרברים החשובים שבעתון, לא רק את הכתובות הראשיות המשעממות על פרט וסוף, אף חזה לספר בכמה מלים את הסיפור המר קה הראשי, הבלתי-נשכח, המלא מסיי-השכל, על המגפת שנובעת מרצון לארץ עברה בהתגברות מרד השטנים בענן ובגזות ודראוולן ואורי העברית והקטן חלק חבורי המשיג פגיונים ונשואים, והיא לא עשוה חשבון. ביקר אחד נרע למשק (באסיפה הכללית) לא רק את הרברים ששלט בשודרית הגיע איתה פרטנו עי כי שיהיה שהמחלה חולה, ויכול להיות שמה הרברים נרדק במחלה האומת, כינתים המתגברת מן פרט כפיס, הסעה להדיק אחרים בארץ אחרות. לא חשון, והמחשבות דולק אחרות, אך עי עכשיו על המחלה האומתית מתורגל לחושק שטישים מאר ענן וסוף מים כברים, אבל כנראה שזה חסר-שיע נסמור במדוי אדי מתגברות עם הידיעות.

ובמיתות, המשק גועש, וכל יום, כבדושי קיבוץ גורו את שטות הקיבוץ הצפוני הגועש, הגיעו הרברים עי מי כי שהסיפור כולו כבר הוכחז לחלוטין, ובכל המסכים והדפים. והאמיתית העתונאית היא עניין שיש וזה אנה שנוני ברינת, אנה יכול גם להיות זה גם לכלול. אחד המשקים בצפון, כתב העתונאי משהשכל, ובמה משקים כבר יש בצפון, נכון, וי זהו למו כי, כל משק צפוני חולו הברורים הידעוניג. מ הרברים חובסם סביב כסות חת גישה, כסוב לבם מה כיה משק שכן מרבר, אבל במסופה של שיהיה ויש יח לעניין.

הוא לא אלה, אה, לא, אלה חו לא יקרה. שיהיה שכונת. עדיף לשלל מה בתוך התנועה, זה מה שהחשוב. רק לא להציא חוצה. אלה זה כבר יא. לא צריך לשטור על זה ככה. אלה הרברים חלים, הרברים יכולים למות. יש אנה לום לתורגל איתו. מה יח, כבר אין לנו מסקים בעת במשק. וכן הלאה.

יובל גד בע"מ

במיוחד עכשיו אתה צריך דירה עם במחון. יובל-גד מקבוצת כור.

יובל גד בע"מ, חברה חבנית חזקתית מהגדולות בישראל. יובל גד ידועה כחברה אמינה, הבונה בסטנדרט גבוה, עם העורף האיתן של כור תעשיות. יובל גד בונה בכל רחבי הארץ: נגניה, דורות 3, 4 חדרים; כפר-סבא, קוטנים 6 חדרים וחניית בגדים שונים; אריאל, דורות 3, 4 חדרים, קוטנים 3 חדרים; רמת אביב, דורות 5, 6 חדרים; אשקלון, דורות 3, 4 חדרים; ירושלים, פיסת זאב, 3, 4 חדרים; קרית רמות, 3, 3½, 4 חדרים.

תכנון פנימי מעולה, גימור פנימי וחיצוני מרשים. לזכאים משכנתאות חברה ומשכנתאות ממשליות נבחרות לפי מסלול תשלומים נוח. ותנאים נוחים לקונים במכירה חופשית.

יובל גד בע"מ
חברת הנדסה ומבנה
משרד מניות בת"א - רח' בן יהודה 101
פנימי ירושלים 3, טל' 220823, 03-227181
משרד מניות בירושלים - בנין כלל
רח' יפו 77, טל' 02-234494/5
משרד מניות באשקלון - אזור התעשייה
אשקלון, טל' 21659, 051-21646

נביסה משפחתית

רות ומשה דיין ביום חתונתם בנהלל: שידוך עם בורגנית מחלייר. (צילום: מוטו ק. וייס)

באמת מנהיג רחמי. היינו יושבים ומקשיבים לו שעות. איש נחמד מאד ומשכיל, וגם אוהב נשים לא קטן. בטכניקה היה מרצה לנו עד שתיים בלילה. הוא היה הכי קצוני. אותו לא תמיד הבנו, אבל היה לו כריזמה, ותרצולו. את מה שהוא אמר לא הבנו בכלל. מלה אחת לא הייתה קשורה לשניה. שוורץ הצעיר היה מרצה על מרכסיו ועל מלחמות וחזורים. מבט הסכיבה היו באים לשמוע. אני עוד זוכר את אבא של זה, מה שמו, רפול - מגיע מזרע-ערים עם הפרידה והדבירה. אחרי פרק קצר של גיוס ושחרור מהצבא התורכי עבר צבי לעבוד בבית החרושת לשמן של החותן. במסגרת מסעות השיווק שלו בממלכה העות'מאנית פגש גם את חליק וייצמן, אביו של עוז. שיתוף יחד קליפס והפסדיו אצלו סכום הונן. אחרי כך, כשראומה הותנתה עם עוז, אמרתי שזה הריגוני שלי... ב-1918 לקח צבי ורחל את רות, בת שתיים, ויצאו ללונדון. עריין בשליחות. הקבוצה המצומצמת, בלי אנגליה וכלי כסף הקבוצה החליטה שעכשיו צריך ללמוד, כדי להתכונן לקראת המדינה שבדרך. צבי היה המורה הראשון לעבית בקהילה היהודית של לונדון. בכך השאר, של שיעור ברלין ושל אחיו של הלורד סמאול. אחרי כך עבד במתרגם בקרן חיסוד' המוכיחו הפרשי של לייב פה, מראשי הקרן, וחנץ מה היה כתב "רבי" בלונדון (מיגר אישי של ברל כצנלסון). מלבד כל אלה הוא גם למד - תולדה כלכלה ואחר כך יהדות בגזאיש קולג'.

ר חל למדה בנתיים חינוך. רות הקטנה ראתה את אבא ואמא רק לפעמים. הייתי ילדה די בודדה, היא אומרת, אבל פיתחתי לי עולם משלי. רות, שרת, גולומב ואולשן שמשו לא מעט תחליף. הם היו כמו דודים שלי, גידלו אותי במשותף עם הוראים. אולשן, לימים נשיא בית המשפט העליון, היה בייבי סיסר ולקח אותה לקרקס. שרת פינק אותה במתנות. למעמים לקח אותה סולם להודיעות של "פועלי ציון". חיים משוגעים, מה יש לדבר? הייתי הילדה הפלסטינאית היחידה בכל אנגליה ממש אטרקציה. ראומה בילדה בלונדון ב-1925, כשרות הייתה בת 8. כעבור שנה חזר כולם ארצה. רות שנאה את בית הספר ("למלי"). לרחל לא הייתה עבודה. צבי המשיך (חמש עשרה חבא)

המשך מהמסדר הקודם) ומחזק לא מוחל, אפשר להזכיר גם את משפחות שווארץ שהתנו בתוכם בינתיים וגם את העני של המסדר וב קליפס, אבית של רחל, מיסר בית חוזה. קליפס, לימים "שמן". הוא עצמו התחתן והנעס פנימי מאשתו. אחי מבניו, רגאל, נשלח למחוס קנייני אנטונומיה ונשאר שם ארבעים שנה. נהג חור בנתיים, אבל ביום החולדת הוא לא היה. נהג שנות שני למורס, לביקר ירידות.

עלים נפתחים ונמרים כמו ארוות סביב אבן שווארץ לכינרת. החתן שהציגה ראומה בפני הוריה לא היה מתם עוז וייצמן - הוא היה הבן של יחיאל, שצבי שיק אתו קליפס עוד בדמשק בזמן הנוראים, והאחיין של חיים וייצמן. מרגע הנעילה שבה המור החזיר לייחוס הוא הוחק - אלה הם לטוב ולרע, בני האצולה הארץ-ישראלית, המצא המפלא "ששלוש אולי שולטים עד היום נתיבות העבודה, במסלוג העבודה, כבורגנות תחתית ונימין המטה, בצבא, בשליטות, באקדמיה ומקשים.

נצטב שוורץ מספר את תולדות המשפחה, אתה לו יכל שלא לשפיל את עצמך מה היה קורה אילו - אילמלא אילמלא והתאהב צבי ברחל, אילמלא היו התנהו חות עם וייצמן, אילמלא היו האם והאבא היו גיסים ונימין בקמפדיניווי. האם והאבא היו שלטו ויהיה נתיבות אחרת? "רבי אחר ידוע", אומר טוין, "שלקחה האישית בין מנהיגים נודעת וקשת רבה במהלך ההיסטוריה."

הכל, אם כן, התחיל במחזור השלישי של נתיבות הארץ, ב-1917, כאשר צבי שוורץ, בן 15, מתאבד מבטן ראשון ברחל קליפס, בתו של המעסיק שלו קליפס, שעלה ארצה ב-1905. הוא היה הבן היחיד בביתו. אומר שוורץ בריגה, "גם תולדות הכי טובה היו לה צמות ארוכות והבעה משה רעיונית. וזו קצת לפני כן עלה צבי, תלמיד מן הן למשפחה ציונית, כדי ללמוד בארץ ישראל. את שני לבדו באניה מאורסת, הציג בפני הנגלה, טעם ושוק. את מכתבי המצאה שקבל בדוסיה - המקל. את אחד הראשון ששכר חילק עם בר-סבא מאירוביץ, אביו של מיסר. המהלך של רש"י ותלמי גור, לפי עדות שכתב לזכר.

אחרי מבטן אומץ" ראשון שערכו לו חבריו ללשונם במשקו ישראל (מחזית נורא. הייתי שם לו כי התיכנס). התחיל להתאקלם בוריות. חבריו לקחה היו רב חת, משה שרת, יצחק אולשן ואליהו מלוב. סולם תלמידים מצטיינים שווי, יחד עם צבי, חתם גם בנתיבות. ידידתו הטובה הייתה רחל גוסמן, אחות של נחום - אבל אחותו הייתה שמורה לרחל. נקל הצעות. מבטן בשבט תרע"ג, שנתיים לפני התנתה התורנית לפניה באחובה. אז, מסביר צבי, גל היה הרבה יותר רומנטי. רחל באחובה היה בו מן התעני. מלה הייתה מלה. לא כמו היום.

הכל אמר שתתן לו תשובה למחרת, אבל מלך, למרבה המזכרה, חסכוני שאליעזר גולומב והצורה כבר ידוע את רבד הירדני המרגש ולא התפלל מן העניין. הם סענו שלא יכול להיות לי מושל עליה. כולם חזרו אחריה. אמרתי להם - נקשקש. תנסו. אבל הוא ניצח. רחל מודה ש-הוא היה חזק קשקש. כאשר ריחפה על חרומן סכנת סירפור כולל מספר שנפל בין השניים, הפעיל צבי את השפיעות הנליציאית שנשארה לו מן הבית, שבר עז אשנים, נעם סגור לביתה - "כשיצאה מן הבית לשיטת פנטר והלתי את עצמי מן האופניים והיא ערה לי לשים". חלוקת התפקידים" הזאת נותרה כיעים במידה רבה עד היום. הוא הירומנטיק בעל המוחות והרמטיות. היא התנתה במשפחה לנתיבות את משיק. הוא, טוענים הקרובים, לא עסק צבי מימיו

הייתי ילדה די בודדה.
הו, שרת, גולומב
ואולשן היו כמו דודים שלי,
גידלו אותי במשותף עם
ההורים. הייתי הילדה
הפלסטינאית היחידה בכל
אנגליה, ממש אטרקציה

כבוד מלכותו לעולם ועד

ראומה ועוד וייצמן עם הילד. איך אפשר לא לאהוב אותו?

(המשך מהעמוד הקודם)
לעבוד כספרן הספר והרבה באוניברסיטה. לאחר מכן הלך בערכים לשמוע הרצאות במסגרת מפי השופט זמורה. אמר לי - אם כבר שמעת את ההצאות, לכה שלא תבזבזי! הוא נבחר ועבר את ההסמכה למשפטים בהצלחה אבל לא תמכו כלל להיות עורכי דין. יום אחד סר למשרד של עורך הדין הנודע בראדרי לזון, הלך הוא רב יוסף, לימים "שר הצנע", כדי להמליץ בפניו על ממונה צעיר, יעקב שמשון שפירא. יוסף לא התלהב (הוא קיבל למשרד רק מיוחסים) אבל נעתר לבסוף, ובתנאים שאל את שוורץ למה אתה? אמרתי לו שזה לא בא בחשבון. יש לי משפחה ואני יכול להיות מחמש לירות - זה מה שקיבלו מחמשים אוי. רב יוסף (שהיה די קטן) הציע לשלם לו 8 לא"י, ולאחר התייעצות קצרה עם רחל היה שוורץ למתפתח במשרד. במקום אני עבדתי כסטארד בשביל שפירא..."

ב־1937 כבר היו שוורץ ורב יוסף שותפים במשרד משפטי, (שם צמחו אחריהם המשפטים בארץ: חיים צדוק, שלמה חוסיין כהן, גרעין האונוני ויהושע רוטנשטיין). אבל כבר בתחילת שנות השלושים השתפר המצב השוורצני. בני בית נאה בדרכיה חוסיין קרא למקום "שוורצואלד". השותף באנגליה חוסיין להם נטף של תרבות גריטית, והבית הפך למרכז חברתי של האליטה הירושלמית. בבינוסיה על ריון. מאחר אותם שבתאי טבח בבית ועד של החברה הגבוהה, האנגלו-יהודית ואוניברסיטאית, הציונית-בריטית והסוכנותית.

רדת היתה מאוהבת בו
כמו שהיא מאוהבת בו היום. היא פשוט אמרה לי: 'נכון שהוא יפה? נכון שהוא חכם? נכון שהוא מקסים?' נ, אז מה יכולתי להגיד?...

שהיא יוצאת ללמוד הקלאות בנהלל - ולעולם כל הלימודים העיוניים. שם, בבית הספר לבנות, הכירה את משה רייך וזמן קצר המכו לזוג צמוד. באוסטל עבדים על גפן. הביקור הראשון אצל הוריה השאיר עלי, לדברי רות, רושם עמוק. 'לכואב מצדק ורק בנהלל, עם בית-שימוש בחצר, לקטני אנלי - זה היה בכל אופן משהו, אומרת רות. צבי ורבי שמשון היו בחור ביישן, עם הערות שקטות של המור והכמה. רחל אומרת שלא קיבלה אמילו שאמנה להורשם. רות (היא היתה מאוהבת בו כמו שהיא מאוהבת בו היום) לא חיכתה לרוח הדיעה שלה. 'היא פשוט אמרה לי, 'נכון שהוא יפה? נכון שהוא חכם? נכון שהוא מקסים?' נ, אז מה יכולתי להגיד?...

בריון כיום השנה העשירי לנישואי רות, ב־12 ביולי 1935, התחתנה רות, בת שמונה-עשרה, עם משה, בן עשרים, נחמק הנורל - גם זה חיו יחד ב-חמא' ונאלצו להינשא מהר בלחץ אנשי נהלל, עם הוריה משה בראשם. טבת מכנה את נישואיהם 'שירון צמרת' בין ההתיישבות העובדת לאיגוד הציוני המדיני-משפטי. ההורים של משה והתינו בחוליה מן השירון עם 'הבורגנית מהער', היא מחיבת, אחריה ראו שטען.

החתונה נערכה במשכן, אבל השורצים הכניסו נופך של לוקסוס עירוני: הם שכרו אוטובוס מיוחד לאורחים. הביאו מיני מגירות ומערינים והזמינו את נכדיו האמה - שרת, רופין וכל שאר ידיהם מנוע. (לימים היו החסדים בין רייך לשרת, וחבר הכי טוב של חתונה, קרית ביהור. משה פשוט לא העיר אותה, מחיבת אשתו לשעבר, רות, יתפה במכוון, קיבלה הינומה מסבתא פנינה וקלימקס) ושטלה רקסמה פשוטה מאמא רחל, אבל מה לעשות - המתנות של ירידי החורים היו 'בורגניות' וקירות, עניין שגם למשה אי נוחות רבה. 'לכסוף והולטנו שבכסף הזה ניסע ללמוד בחו"ל'.

צבי שוורץ, בקשריו, סירד לו מקום גם באקספורד גם בקיימברידג' ורדף חיים וייצמן... אבל הפרס הזה נמתיים מהר מאד: משה שבא את לונדון מדיום הראשון. הוא רצה לחזור מיר הביתה, סספת רות. הם חזרו לנהלל, שם נולדה יעל. סבתא רחל הודיעה עם מוכנות המורש שלה לקחת את רות ועל מבית החולים בעשלה בליל גשם טרע.

רחל שוורץ ויתה את הנגונה הראשונה בארץ, ומעללי הנבונה שלה מעטים את תולדות המשפחה מרד לרד. היא זו שליומה את משה לנעור, וגם את יעל היא הצלה עם מורה דרך ערבי ממונה את מרס סיני, כדי להגיע בזמן לסיסה שתקח אותה מקאהיר לירושלים במלחמה השחורה, עריין באותה המכונית. את הנבונה יעל היא לקחה לטיפול ברכב באירופה, ככל משכר, צרה ובעיה, והופיעה סבתא רחל בדירה עם האוטר, ממש כמו 'מספרות'. אני פשוט שיטש שלא מפתח. מה לעשות? היא אומרת, זו לא גבורה. האניסטיקס הזה פשוט חסר לי, צבי יותר אמין ממני, סמני שהוא מפתח - ומתגבר. זו היתה אולי אות המוכנות לקרבה המיוחדת שנוצרה בין משה לחתונה. הם היו יומים במחנה דברים, אומרת רות, היא אשה בלי גיבונים וכלי קישקשים, מאד ריאליסטית, מאד קרה. רות, משה העריך אותה מאד. גם לאחר הגירושין, מספרים, נשאר עם החתונות בחסות בכירים. סבא העריך אותו מאד כדמות פוליטית וציבורית, מנסח יעל כבישלוטטיות.

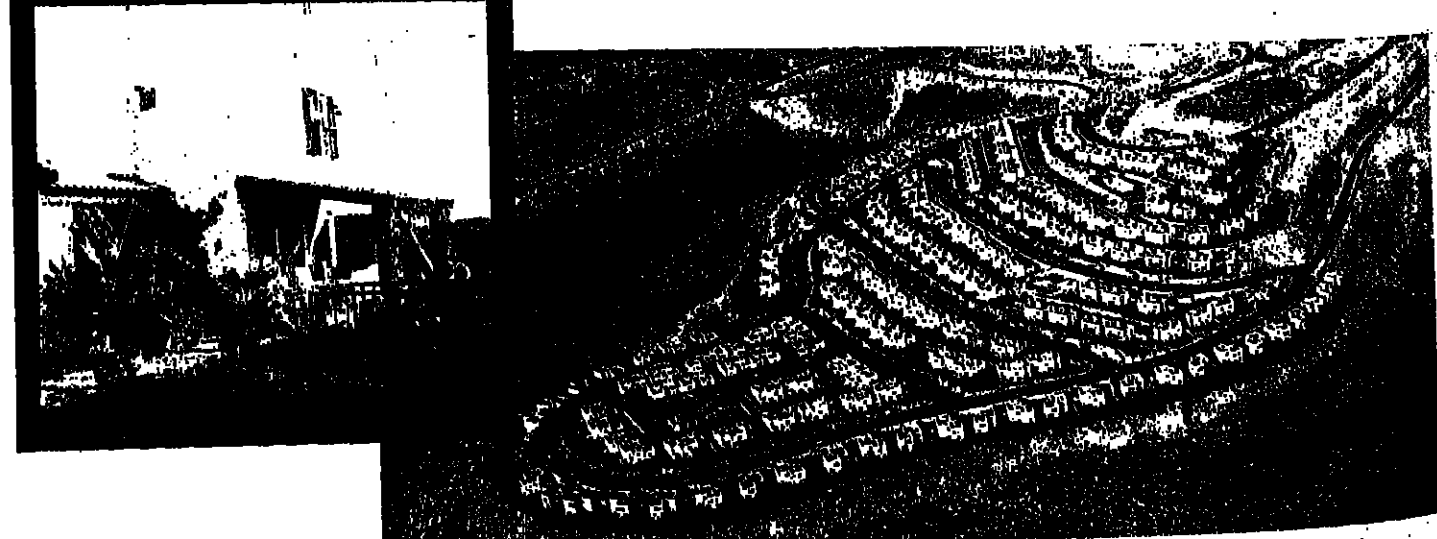
מן הגירושין הדברים במשפחה ריון איברה המשפחה רכשו לא סקן המשק שקנה צבי לרות ומשה בנהלל עבר לירי גירושיו של אורי רייך, מליה הבית למרות שאיננו שש לרבר על העניין. כואב את האנדרטה. אני לא התערבות, אבל חבל שכך קרה היום רות מורה ששקעת בעניין הזה. היא לא היתה צריכה לעזוב את הבית. רות אומרת: הם התנגדו לגירושין, אבל אני לא שאלתי אף אחד. תחלתי - חוה'.

(המשך בעמוד 32)

הקולות של חוה' וצבי

בצוותא ב"אלפי מנושה"

סיפור הצלחה של עיד תוססת עם 400 משפחות

לקראת סיום המכירה של שלב א' מציעה צוותא:

- ★ תנאי רכישה מיוחדים ובלתי חוזרים למספר מוגבל של קוטג'ים בגדלים שונים.
- ★ נוף מרהיב, אקלים נוח.
- ★ כ-400 משפחות גרות ונחנות מהמקום.
- ★ שרותי קהילה מגוונים.
- ★ פיתוח סביבתי מרשים.

צוותא
חברה לשיכון ובניה בע"מ
תאגיד מבוחר חברות הבניה המרטינות.
• אחים נולדשטיין בע"מ • ברעובץ
• א. ארנסון בע"מ • א.צ. ברעובץ
• ובניו בע"מ • דרוקר זכריה בע"מ
• עפר וסלע בע"מ • פריצק
• ושות' בע"מ • בניו ופתוח בגב בע"מ
• מרכז לעבודות בניה בע"מ

כניסה מיידית
עזרה במכירת
הדירה הישנה.

"צוותא"
חברה לשיכון ובניה בע"מ
צוותא באלפי מנושה
חיים חדשים בהישג ידך.

נשמח לארח אתכם באלפי-מנושה.
בשבת 10:00-17:00 וביום חול 09:00-16:00.
במשרד: מכירה בתל-אביב - רח' דיונוגוף 16,
טל. 280021, 288939.

כפר סוכה

טבת תשמ"ו
מאת נילי פרידלנד
צילומים: שי גינות
בשיתוף רשות
שמורות הטבע

אתר המצודה הישנה
במחנה הכפר
העתיק

13. אל ארץ הכפירה

הרים טרשיים וחשופים. בגיא למטה רואים את עין הכפירה, עם בית תפ"ל קטן וחלקות מדורות. ממש קטע מתחתונים הישנים של ארץ ישראל. כל האזור הזה מיועד לשמורת טבע ומי שיחיה כאן יוכל למה: את הצורות המיוחדות של מדרונות ההר רים אפשר לראות רק כאן. יש תכנית להעביר פה כביש שיחצה את הנחל ויהיה את הקטע הנפלא הזה. אנשי רשות שמורות הטבע והחברה לתגות הטבע מעבירים להם הנוף, ומציעים לסלול את הכביש בדרך המפוסלים הקיימת.

כשחולכים בה מגיעים לסלעים

הדרך מעל שער הגיא

הירושלמים יטיילו כאן בעתם אחרת, אך מי שיעלה מהשפלה לארץ הכפירה יוכל לחזות שער הגיא בדרך יער יפוחים. ג'ון דימוביץ ורמון, לשעבר ראש ממשלת קנדה וידד גדול של ישראל, זכו שעל שמו יקרא את אחת הדרכים היפות בירושלים.

לידעית כל הירידים מירושלים לתיא"א לא מותרים במיוחד - אפשר לעשות חלק מהירידה לשפלה בדרך דימוביץ. דרך קצרה וממוחלת זו, שהכשרה קק"ל עובדת על רכש שער הגיא, שוכה לעד שם - "שלוות מישלטים" - לכו חקירות על הדרך לירושלים במלחמת העצמאות. הדרך מובילה מנחל אילן למחנה חלק נפתח שער הגיא בנף ירוק ומפתח. מעיקול הדרך בוכס יורדים אל בון וזהו יפוחים, נעוץ אך משומם. מיבנה ערבי עם בור מים, חצרות ואריות, ששימש בית המדרש הבו"י למגורי אנשי חיל הפרשים הכיבוש ששמו על הדרך. על המפה מסומן מיבנה זה כ-"חורבת עלקת".

בשנים האחרונות, אימצה את המקום קבוצה ירושלמית, שבאה לחתוחל כאן רק בסוכות ובפסח, ולעסוק בבריאות המש. קבוצה זו מסמלת את המי קום, בנחם כאן בוגולו מעק ועשתה כאן סוכות אמיתיות. מקום נחיר למחבוי דות, וחמטילים עם שקי שינה ויכלו ללון כאן.

דרך תפ"ל חלבה, שכל רכב עובר בה לאט ובקלות, יוצאת מאזור האגוד"ר ער למורצי הדרך לירושלים, ליד נוה אילן. אפשר להיכנס אליה מהכביש המהיר, רק כשבאים מבון ירושלים.

מסלול מנחל אילן יורדים לכיוון ת"א. עוברים מימין האגוד"ר (צנורות אלומיניום על חגבעת המיוערת), ואחרי 300 מטר יש פניה מימין - לדרך לאילן מקבילת לכביש. יש שלט בחול ושילטי עץ. דרך דימוביץ, עולים בדרך חלבה בין הארונים ובורשים. יש שילוט ומחנה עם סמפלים ושולחנות. במגיה השניה "מינה" - מונים לכיוון צפון ומתקיימת דואים את חורבת עלקת, ששמו חלא סימפאטי עומד ביועד להחיה מלמלה.

יורדים ועוברים. בשביל בדרך לבית חקוב יש אילן גבוה ועליו מטפס נמ. בתוכו עדיית חקוקה במשקוף. בור מים ובוסתן שקדים. מקום טוב לחנות בו. לעלות על חג. לשבת ולחגוג שלות. לצפות מערבה במערב תנחל בין רכסי חרדים וירוקים. בחברה טובה, אפשר לתפוש כאן שלות ומשיר. גם ללא מאמץ מיוחד.

מכאן משכיבים בדרך הידרות בנאדי לשער הגיא. יוצאים מאחורי חתנת חדלק ואפשר לתפוש יער לת"א למחנה. במשך או בעיר אל האמיני שחיי חם במקום מבודד כזה כל כך קרוב לכביש המהיר.

מעלה החמישה, רואים ממזרח הר כמו שולחן שמתנשא מעל טביבתו. כאן, בגובה 774 מטר מעל פני הים, היתה במקומות המיקרא העיר כפירה. היתה מאובנת עיר הגבעונים. ספר תהלים, פרק ט"ו, חושבי הכפירה חז' טרמו אל אנשי גבעון שהתנימו לבוא מארץ רחוקה כדי לברות בית עם בני ישראל.

המטיילים יגיעו לארץ הקרובה הזאת דרך מחלף חמד לכיוון בית נקרא קורדונועבים והמפליא הוא שנבי סים אילת בביתו צ'י מאד, העולה ממסעדת "קרוואן" באבו גוש לכיוון מעלה החמישה.

נוסעים כ-300 מטר ואחרי מודע חנוני "ידידה" מגיעים לבית בטון עוזב שהיה בית הכפרה של מעלה החמישה במאות 1938 ובקורות חש"א. כאן מונס שבאחל בדרך צפון רחבה ולבנה לכיוון הישוב בן. אחרי 300 מטר מגיעים לשלל עין חגיגה קק"ל. דרך ארץ הכפירה. דרך חדשה ושלמה, ללא סמפלים, בנתה תחנת הדרך לכביש לטרון-מאללה.

נוסעים בדרך הסלולה. אחרי מא' חיים מטר יש דרך עפר העלה שמא' לה. אם ממשיכים בה מגיעים ליער אורנים בני חמישים, גבהים וימי צמ' רת. יער עברי, מהראשונים בהרי ירושלים, ושמו "יער הצבא האדום". לוכד המצחון של הרוסים על הגרמנים במלחמת העולם השנייה. הדרך מטפ' סת להר הרוח ומסובבת במסלול טבעי את יער האורנים שנטעה כאן קק"ל ב-1937. יש כאן שילוב מוצלח בין יער אורן נטוע וחורש טבעי ים תיכוני. היער נטע על-ידי חברי גרעין "גורדוניה". שעלה לכאן ב-1937.

רבים מהבריו חלמו על שדות פלחה רבים בשפלה. חמישה מחבריהם ניצחו כאן ע"י ערבים ואו החליטו להתיישב בה, והיו קיבוץ מעלה החמישה.

יש שביל, שנמשך מערבה לכיוון חם. עם תצפית יפה לשפלה ולחירי השמרון. אחרי חלבה של 2 ק"מ רר אים מצב שמאל אודרטה צנועה לוכד חמישה. עליהם כתב ש"י שלו: "חמישה יצא מולדת לבנות".

מכאן כדאי להמשיך בטיוול רגלי ינוח על גב השלוחה עד לשרידי הכי פר הערבי בית חת, שנכבש ע"י כחרי חמו במלחמת העצמאות. מדרות גבר, בוסתנים, עצי שקד

שינויים חידושים ושיפורים בקווי הנסיעות בכל הארץ החל מ-12.1.86

באישור המפקחים על התעבורה

אזור צפון

נהריה - חיפה - ירושלים
קו 940 מחיפה לירושלים יצא בימי א' בשעה 06.30 מנהריה. חקו יסע במסלול קו 962 עד חיפה ומחיפה במסלול קו 940 לירושלים.

צפת - חיפה

קו חדש 365 ישיר מצפת לחיפה חקו יעבור דרך צומת מרון, כניסה לכרמיאל, עכו וימשיך במסלול קו 500 לחיפה. האוטובוס יוצא מצפת בימים א'-ה' בשעה 06.30 ובימי ו' בשעה 06.40.

רמת-הגולן

יופעל שירות לקבוצ מיצר: קו 019 מקצרין לסבירה היוצא ב-05.10 וקו 018 מטבריה היוצא ב-18.50 יכנסו לקבוצ.

חיפה

קו 3א' יוארך. מסלול הקו החדש: מבת-ללים לכוה-דוד דרך תחנה מרכזית, קרית אליעזר, הדר, מרכז-הכרמל וחזרה.

אזור מרכז

רעננה - תל-אביב

קו חדש 504 מרעננה לתיא וחזרה דרך מחלף גתה. מסלול הקו: אחתה - מול בית לוינשטיין, רח' אחתה, צומת רעננה, כביש גתה, ד'בוסניסקי, דרך פ"ת, רח' המסגר לתחנה מרכזית תל-אביב.

לוח זמנים: מרעננה בימים א'-ו' בשעות 06.30, 06.45, 07.00, 07.15, 07.30. מתל-אביב בימים א'-ו' בשעות 16.30, 17.00, 17.30, 18.00. בימי ו' בשעות 12.30, 13.00, 13.30, 14.00.

רעננה

יופעל קו חדש 37 מצומת רעננה לבית העלמין החדש וחזרה. לוח זמנים: בימים א', ג', ה' מרעננה בשעה 14.00 מבית העלמין בשעה 15.30.

רמלה

קוים עירוניים - שינוי מסלולי קוים:

קו 4. מסלול הקו החדש: עד רחוב בן-צבי פינת ההסתדרות במסלול הרגיל, רח' ההסתדרות, רח' ריאל, רח' א.ס. לוי, בן-גוריון, רח' בן-צבי ובחזרה לתחנה המרכזית במסלול הרגיל.

קו 1. מסלול הקו החדש: תחנה מרכזית, רח' הרצל, שד' יצמון, רח' בר-אילן, רח' יוספטל, רח' צה"ל, רח' יצחק בן-צבי, לוי אשכול, ההסתדרות, מבצע יוחנן, א.ס. לוי, רח' בן-גוריון, רח' בן-צבי וחזרה.

אזור דרום

אשקלון - באר-שבע

יפתח קו חדש 364 מאשקלון דרך צומת י-מרכז, כביש ימיני לבאר-שבע וחזרה. לוח זמנים: מאשקלון בימים א'-ו' בשעה 06.30 מבאר-שבע בימים א'-ו' בשעות 17.15, 17.30, 17.45, 18.00.

להבים - באר-שבע

יפתח קו חדש 47 מלהבים לבאר-שבע וחזרה. לוח זמנים: בימים א'-ו' מלהבים בשעות 06.45, 15.10. מבאר-שבע בשעות 06.20, 14.45.

קו 52 מבאר-שבע לכסיפה יאסוף נוסעים גם בכפר לגייה. לוח זמנים: בימים א'-ו' האוטובוס היוצא מכסיפה בשעה 07.45 ומבאר-שבע בשעה 14.30.

מרכזי מידע

אנו מזכירים לציבור הנוסעים כי מספרי הטלפון של מרכזי המידע הם: תל-אביב 03-432777, ירושלים 02-523456, חיפה 04-535275/6, רמת-גן 03-528231/2. למידע נוסף ולוחות זמנים מפורטים - פנה ללשכת המודיעין בכל תחנות אגד ולמרכז המידע.

שימו לב! לוחות הזמנים החדשים יהיו בתוקף מ-12.1.86 עד 1.3.86.

עוד שירות למען

הלל מלך

מעריב

העמוד

במקום של אלהות
העמוד: שני ימים, חמשת שמורות הטבע

מבצע לביעור הכנימת נפתח בכל רחבי הארץ

[illegible]

השכנו במבצע הארצי להשמדת כיינים, כולנו בראש אחד - חפץ!
 כלנו במתאווה בכל מקום בארץ, ונשמוס בחפץ וכך נקסי את מינדי
 הרעופה המצטננת את סביבי התידיקות החוזרות.
 חפץ טומידי גם את הכיינים וגם את ביצי הכיינים הזה יתרנו והגדול
 אז שנו דור רחוק לבית מנוחתנו, אין אחד במדעס רפוא, ושנו חפץ - תמיסו
 - גם חילדים שלכמו הרצים להשתרש במבצע.

כולנו בבת אחת

חברת בנק

ב כל ימות השנה הם אחראים על אכיפת חוקי שמורות הטבע, חוקי הציד וחגות חית חבר בכל תאריך, כל אחד באזורו.

לכבוד שבע שמירת חשב"ס
מזמינים קמחי רשות שטחית חשב"ס
את כל המיזור לחתמה
המחלקה לשיטות שלום גליל, בלום,
במבוא ובמדרג, הודעה, לטעום
בכניסה.
כל אחד מעובדי המדינה חתמה
במחלקה במבוא ומסלול בו בדיע בר
במחלקה, ללי לחתמה במספר
שעות העבודה, בימים ובלילה.
שבוע הבאה 18.1.1986 ושבוע
אחרת 25.1.1986 יתקיימו
שלוש הבאים:

* חמישיים: טמאן אבו רובאן,
 דרדי ורלי, נבדל הכרת
 אומי תור חידוק, שמשמים
 אומי ולחיבול. טור ער המומחה
 18 ביואר, מימש
 9 בבוקר. אומי חידוק, ליד
 ניו. רבי-הכלות, כך קוראים לו.
 * טור לחול שמונים ער אבור
 18, ביואר, מימש שמונים
 9. באומת שמונים, ער חביש
 * טור חדרות, 3, כ"מ צמונית
 שטקן בית-אור.

בגליל ובגולן: טיול חורמי
ד.ר. שלוש שעות הליכה קלה
דים ולמבוגרים במארק גורן,
כילוי הגדה הדרומית של נחל
מימש בבניסה לקיבוץ אילון
נה 10 בבוקר, בשבתות 18 ו-25
מר.

במגוון השבול ורד הפטר
 ך ך ך ארץ הפטירה. מעל לה
 מסמים מעט בחר ומועילים לה
 שכל של שמורת טבע. חורשה
 של אלונים ואלות ארצ ישראל
 ש כאן עץ נדיר ונודד: אלה
 שבהו אלה כליאיים של אלה
 ש אלה ארצ ישראלית. היא
 ובהו בלול קדושת המקום
 האזור - מסמר איתן הדני,
 של שמורות הטבע,
 משמשים במסעיה לחד עור
 שמש אץ במקום אלה לפרק
 וחה להקלבה. חורשים בל
 לבית. חורשים.

לגביהם עם חורים כמו בבניה שווייצרית. מעליהם מתגלה פתאום תל הכי פורה, הר דמוי שולחן בגובה 774 מטר. על המדרון הנגדי נראה הכפר הקטרי קטן. ילדים מלמדים מהכפר גולים עם קטרי העיזים למרוד תוחל העיזים מברסמות את הצמחים. אל-ים ואלות, שיכולים לצמוח לגבהים רדודים, וראים כאן קטנים מדוכאים מבוטחים.

הדרים ממשכיהם וכליה לחורשה
 ויחזיקו ויחזקו על גבעה. כל שר ושר
 וכל מנהל ומנהל תעמנות ואורגנות
 היוא וכלה למסלי ישראל.
 והחבבי ירבע על עמדה
 שימשות את מלכי קרית עובבם מפי
 דרור'ה על מלחמה תש'ה.
 שרש המים היתה מה עמדה קרית
 על דל' של המבצ' הידני
 נעלשת על הדר'ה. את מלל עשה
 אש' שרור. חבר קרית עובבם.
 אכזי, ישראל, חבר קרית עובבם.
 19. על תחמקת כליון ורצבים
 כי צופת לעבר וישראל ורצבים
 מרצ מצ' מדרותות ורצבים
 כד' למסות ללוח' אתם בשמ'ה.
 יל' להסחכח ללוח' אתם בשמ'ה.
 בחורשה
 יל' ויחזקו ויחזקו. חזה בר
 מלכותו. או שתהיה קפצ' את
 נ' ו' זה מקום טוב למענות את
 ידיות.

מסלול חשוני יש יותר נסיעה ופליכות. ממשיכים ברכב לכיוון ההר עורד. חניה ליד נטף וידידה אל המעיין הנובע בהר, לידו, של אחד מתושבי אבו נוש.

טיוול סופהבוע

הנהגות

[illegible]

الحمد لله

שטח פרטי

לכמה שנים

שרה שרון

מוסיקאית

שרה שרון: שוקולד בכל מצב ונותן כוח לחיים.

בז' 37. נולדה והיה מקיבוץ אשדות יעקב (אחוז).
אם לארבעה. התפרנסה כקריינית שירה בציבור.

למר אבא אין לי את הכשרה. כשאני קוראת, למשל, את עמנו עק, אני קוראת על אשדות. נח לי להזכיר על זה. מרגישה כאילו משהו משותף אתי. לא חושב שומרים חברי קיבוץ. קראתי עכשיו את 'הנאמנים' והרגעתי של אותו ברע. שבעה. אם קראתי שניהל אלמנח כחוב ספר, אני מתה לראות מה כתבה מספר אחי תרבה יותר מה נכתב בארץ מאשר בחוץ. כמו של משתנה לנסע לחיל. אצלי הכל הרבה יותר בקטן. אני נראית אולי כזוהר שערות שאני רעש אבל אוהבת לשבת לבד, לקרוא, לשמוע מוסיקה ולחיות את ריח השברים התפוחים. אוהבת לקרוא אחרת, שלוש, עמית, נתן דזינגר, דודא, לראות מה כתבה וולר. אתה מחובר לשיר וזה לוקח אותי לחיץ למחברת השיר ולחשוב ולרגיש אותו. כשלוויה אני רואה תכניות טבע ותצפיות, זה חומץ. לא מתחברת לסדרות בצורה שאני רגילה. אני באותו ערב אני מרגישה שמסתירה. עולם השלום ביום כי אני אוהבת להמשיך בדמיון את המלחמה. אוהבת מרשים ליימים רומנטיים. מחולקת מורשת על חיי אלו, וולטר ריסט, כפיך, קליין, באר, תולדות. הייתי מוכנה להיות עליה. לא יכולה

שעושים משהו שאהבים, זה לא קשה. אני עוסקת ברבים שאני אוהבת. אילו הייתי צריכה למדע ולתרגול את הנצח - אינני יודעת איך ויחיי עובדת את היום. אני שרה כל היום. כשאני מסתירה, רוצה כלים, אוהבת מוסיקה. מאר אוהבת את עבודת הבית, כליל יש לי כוחות שבה אני טובה. שול זה לא תהיה ביקורת, מרגיזה הוא מרוצים. אוהבת לחיות רבים, לשנות פינה לשחק עם סירור הכריות, לתבן שינויים במסע. המצב, פינת האוכל היא גם פינת העבודה. מתחת לשולחן, רבים לטיול, על הכסא - דודא יוצאת צמח על המסנן. הכל והייתי מוכנה שתהיה לי פינה משלי. אבל אינני חושבת שייצאו לי רבים יותר טובים ביותר מקום. ומאז שחזרתי ממסעבדה ראיתי שכלל לא צריך להתלונן. להפך. להיות שלא צריך להילחם על שר, שש, שר חושש. יש לי את זה וצריך לדעת להיות מה.

בית, בקיבוץ, יש לי המון כוחות. אני עשוקה כמן אחרת. לא שלא חתנו לי להיכשל אלא גם אם היה משהו לא כל כך טוב, זה יתקבל כאן בסלחות. הקיבוץ מקבל אותי כמו שאני. אני מתחברת למקום

איוח מול אתו דלי. נוטה להגומות והדמיון שלי עובד שעות נוספות אבל אני ממש גאה בו. על מה קשה לך לסלוח? התנשאות, עלבון, כשפרשים עקום משהו שעשיתי או אמרתי. מה חוסותן חבולט שלך? שאני רגילה ומגיעה. זה מכבד עלי. ממה את מוחדרת ממתבלים. מה מרגיז אותך? כשנרמס עול, ומלחמה. שבו בשקט, תבנו עוד כלבו שלום. מה צריך על עוד שטח? מה משמח אותך? אדעים משפחתיים, ימי הולדת, כשעמוס פורח מכתב מתקשר אלי (כל יום). היתים שבעלי כובש, שהנרקיסים בגינה נכשו, שהילדים באים כל יום הביתה, שהמים עובדים בלי הרבה רעידות אדמה. מה מדוע אותך? לאכול נרענים, להיות לבד, לקרוא ספר, לזנוח. מה ישואלי בעיניך? ערב שירה, קפה, זיתים. מה את אוהבת? נצחית חן, לצחוק, לראות דברים יפים. מספיק לי לגעת ולחיות אהם. לא צריכה לזכור אותם. מה המאכל האהוב עליך? ציפס עם חביתה. שוקולד בכל מצב. אני מאמינה שזה נותן לי סח למח. ויתום. זה נותן כוח לחי. וסלט ירקות וסוכריות מכל הצבעים. מה הכלי המוסיקלי האהוב עליך? סקסופון. הכי חושני. איך ריח את אוהבת? ריח של שבת, נרות ועוגות שמרים. ריחות חריפים של אצטון, לודים, טיפס, דלק, צבע טרי, ריח של חנוכה ורשא קצוץ. מה מדוע אותך? דגל, ההימנו, הבנייה לירושלים. מה המינס שלך? מוסמטיקה באמצע היום, יום בשנה בפלה ירושלים, שינוח אינטימיות עם אחתי הבכורה, כשבכלי מלח את ראשי ואומר מילה טובה ולהיות עם המבוגרים, חברים של חור.

איוח ספר את קוראת עכשיו? 'מסע לשבעה קולות' של דן שיבט ו-רשימתו הנסמרות של שני פתח חיים למיד.

איוח טרם חיות רוצה לראות פעם נוספת? דוקטור דיוואנו. ראינו 5 פעמים ומוכנה לראות כל שנה בחור.

איוח חנויות את אוהבת לחיכנסו? חנויות ספרים וחנויות מתקנים שמסדרות את הסוכרי ומחשוקלר בצבעוניות, כמו צעצועים.

מה הבילוי האהוב עליך? מוצר של הפילחמונית עם זובין מהטח הבילי התרבות. מה זכרון חילדות חזק? שלד המלחמות בין הילדים אחרי הפילוג.

על מה את מצטערת? שלא הפסקתי לשוחח עם אבי על כל מה שהייתי רוצה.

אילו יכולת לשנות את עצמך, מה היית מושגת? מפסיקה לזכור ציפורניים.

מה את רוצה לעשות? כשתגדלי לא חושבת שלמד אשוקה בשינה בצבור. ייגור לי הכח הפני. רואה את עצמי עובדת במקום עם המון צבעים ואנשים. משהו כמו הכלבו של המשק.

לחצתי לזכרונות ישראלים. את מיכאל שלי אקרא שג אבל לא אלק לראות אותו בטרג. אוהבת גם 'שניית באר', 'זהו זה', 'בלי סדרות' ו'באלה'. לעמים נרבעת בלחם הספור. כשיש משחק של מבי - אני מרגישה. כאילו חייטו את הדגל, לא קשה לעמוד בביקורת. לפעמים אני קוראת ואומרת - זה לא עלי, זה לא נגדי. אני לא בטוחה שאני יודעת למה מתקפים אותי. אולי מפני שאני מהקיבוץ.

יכולה להיות אישה למה שקורה. ואהבת תכניות של שירים, גם ברדיו וגם בטלוויזיה. רואה, ער פוס' כי יש לי ילדים בוגרים ויש גם שירים לעושים שמרבים אלי. מאד אוהבת את התמונות של קייבשה. אוהבת תמונות כלי נגינה. זה בית, כמו תגינה בלוגים צבעניים. אוהבת בראהמס ואלבינג. יש שם מסוקים שמשאני מומחית ארבע העניים מתפללות כמו אחי בל. ובמובן חומר חקטי. מתי כמפי, שלמה ארצי, את עניים שלי אני כל כך אוהבת, זה כל כך צובט בלב. תוהו אלברשטיין ונורית גלרון ואושים. אחרי שאני לבושה, אני בודקת את עצמי ולפי הלבוש אני רואה מה מצב הרוח. שראי, עיני, קענון חלקות. אוהבת להתלבש בגדים שעושים לי במשק בטלונים, מתולים וגם בודדו. לא צובטים וחומים. זה מוכר לי גבילה. גם חשירים זה למי מצב הרוח. אני

יודעת עליה מאת שירים ולכל שיר יש לי יחס אחר. מכל אחר אני מאמצת מסוק ומה בונה לי את החיים. זו הדרך שלי להגיד את עצמי. פסוקים משירים מביילים אותי, הם נכנסו לי מאד כנשמה, מתחת לעור, כמו כתובת קעקע. קשה לי לעמוד בביקורת ובהתקפות, צריך להיות מאד חזק ולהאמין במה שעושים כדי להמשיך. שאלתי מעם את יוסי בנאי איך עומרים בזה והוא אמר - מעט אנשים יצטערו כשהמבקר ימות, הרבה יותר אנשים יצטערו כשאת תמותי. אנשים רבים אומרים שאני מביאה אור לביתם. ועדיין קשה לעמוד בביקורת. לא

אני נראית אולי בחורה שעושה המון רעש, אבל אוהבת לשבת לבד, לקרוא, לשמוע מוסיקה ולהריח את ריח השמרים התופחים.

נח לי כשילדי קוראים, למשל, שקטעי הקישווי שלי אינפנטיליים. לפעמים אני קוראת ואומרת - זה לא עלי, זה לא נגדי. אני לא בטוחה שאני יודעת למה מתקשים אותי. אולי מפני שאני מהקיבוץ ויש בי שלווה ונאיביות שלא מתאימה לתקופה של לחצים. אני רוצה לשיר וזה. יש גם העניין שלא אני בקיבשתי מהטלוויזיה לבוא. היא באה אלי, וכשתפסיק - זה לא סוף העולם בשבילי. אני יודעת שצריך לשמוע על פרפורציות, שנגודל הקפיצה כך הנפילה. יודעת לא להתנוער, לא להיכנס לסחרור של הילה וזהו. אני חושבת שהקשר הבלתי אמצעי שיש לי עם הקהל מרגיז אנשים. אולי העובדה שאני נותנת לאנשים פרשק, לעמים כשעת מצוקה ולפעמים סתם בשביל הכיף. אני לא יוצאת בגלים וסימאוא. הרביקו לי את ארץ ישראל היפה. עושים מוז ספור כזה גדול וזה רבי כל כך משום. אני לא רוצה להצטרף ולהתנצל, לא בלם אוהבים את כולם, אבל את השנאה אני לא יכולה להבין. אפילו את העובדה שאני תורמת תורמים. אני תורמת ערבים לבתי חולים, לאקים לצבאל כי זה נותן לי עוד משכנה של ציונות, יש בזה עוד תשובה למשמעות שמצאנו בערבי השירה. אם זה שמש, עושה כיון לפצועי צהל - גם בשבילי זו חוויה. הם את שלום תרמו, עכשיו אני תורמת. אני אוהבת את ארץ. בעיני, לצאת לחייל זה כמעט לעבור את הגבול. לדרך - זו בגידה. כאן ארץ הבדידה שלי ואני אוהבת אותה לא מנות מיוחדת במאה שערים. אני מאמינה בארמון הזה בדרכי שלי, ודך הגיעונים.

ראיינה: נורית בוצקי צילמה: שמואל רחמי

מלך בית שמש

בביסה משכחתית

(המשך מעמוד 20)

בניגוד ליעל אין בה, נרמה, שום מידות. כשרות מרבית על חציין, נצח לה דוקא חוץ קטן בעיניים, כאילו מדובר בשני משני ריו, זה שלה - זה שלה. והייתה שוה. לכל אחד המשה שלו. היו לו הרי אלה פרוצופים. אני אחבתי את המשה שלי. הפרידה ממשה, היא מניחה, ובכלל הנדושים והסערות במשפחת ריו, הבאיבו להוריה. הם דואי סכלו מה, למרות שלא אמרו. קשה באמת להבין מה קרה היום עם מוסר הנישואין. אני לפחות חוכתי 37 שנה עד שהתגרשתי, ולא הייתי מעלה ברעתי לעיני לופני שהילדים יתחרו. אצל ובנים שלי זה כבר אחרת. אולי זה מוסר הנישואין שפשט את רגליו.

הם (הייצמנים) היו העירונים האקדמאיים. אנחנו היינו החקלאים אנשי הכפר. היינים היו שבת נפרד ומתבדל, לא קרוב גם בתוך עצמו

לדברי בני המשפחה היו החיים בין ריון ויצמן טובים כהולט. "עור העירין את משה", אמרת רות. אכל ויצמן כפרי. הקרב על השלום, מורה שריו גם מתחיל. "חיי אל משה ריון היה מורכב ומסובך... בתחילת בנינו היו עליות וירידות". היה בלבי עליז, הוא כתב בהמשך, "ריון היה יכול למנות אותי למטכ"ל. הוא לא עשה זאת, אולי גם מחשש מה

ידיד. בסופו של דבר הוא היה ערין גיסי. ואולי הייתה סיבה אחרת. מכל מקום, בתחילת השלום עם מצרים היו השניים קרובים למדי בעמדותיהם, ובספר מנלה וייצמן מיה גדולה של אחיה כלפי האיש. והתבוננות מהר במשה ריון, מספר וייצמן במהלך הוויכוח על שארם-א-שייך, "דבריו של בני דואי קרעו את לבו, למרות שנאמרו על דעתו... לא קראתי בר". לאחר הנדושים מריון קיבלה רות לרשותה את בית הקץ הקטנטן שקנו הוריה בהרצליה בשנת 43, ורול. לא היה כאן כלום - לא מים, לא חשמל. היינו

תוך כל הסערות נותרו צבי ורול שותף מעט של יציבות משפחתית, חוט מקשר בין בנים, נכדים ונינים, שורש של מל הענפים המתפצלים. הם, כנראה, כבר לא יתגרשו. צבי ואי יקרי ירדשלים ואין זכר לתואר דוקטור של בכור מחאויניבטיס העבית.

גרשולוגית שניתוחה את כתבי היד שלהם נראה ממידת הדין של הכתב. אחרי 70 שנות חיים בצוותא הפך כל אחד מהם לחלק בלתי נפרד מהווייתו של השני, כמו רגל או יד. כשצבי נסע לירושלים הוא קצת רואת (הוא כבר לא כלכך צעיר, את יוחנן כשרות נקטעו בירושלים בגלל השלג - הוא חלו מרגע נעוצים. היא עניינית וקרת רוח - הוא נסן וריון, היא אמיצה - הוא חתן. למשרים וריותה, זו עור מהללית. היא בעצמם של החלפת נורה - הוא חסן אוניס גם כפרוייקט של החלפת נורה. אחותו של ניגוריס שהוכיחה את עצמה. ודאי שחיו בנינו ירכושים. אם היינו לא חסן קוצ'ינו מוציני היה י משעמם.

עד עכשיו עוד משך בנינים חסן של חומשטיק. אני, אמרת רות שורין, "מימי לא הבטתי באי". וייצמן שהבטתי, קופץ צבי שורין, את לא חזרת את וייצמן והחלתי מהגמנוסיה" צבי מורה שהוא קטן. ביים והחלתי שיל אפילו ביקש ממנה מוזילה. על מל הכלב שנרמתי לה. בתחילת הצעירות שלי. אני כנכלה, הוא אמר, "בזכות שבעל שאני מקנא לאשתי - אנחנו אינה שלמה".

טל בשן

איזו מהפכה נחמדה

(המשך מעמוד 13)

נמצאת שם בתפקיד רשמי כלשהו. בנתיים הנהגתי עם מחמד, שהדיר לי זמן קצר לפני כן כי לא ירשה לי לצלם את קראטי. הושא, שהבחינה בזמני העלף וגול, התקדמה אלי ושאלה בעינינו אם היא יכולה לעזור במשהו. אמרתי לה. היא יצאה אל מחוץ לחדר העדויות ומתריינת עם אחרים מיעוצי הבכירים של קראטי. תוך ריקת ספורות חזרה, מצוירת בתורן לבניית. החליטו להירשם לי לחזותי מצלמה אחת, עדשה אחת וסרס צילום אחד. מה מאד גיליתי, כי אותה אשה לובית מלאת הכסותן העצמי, הלבושה בגדים אופנתיים כל כך, היא אחת מהמחנכים של קראטי.

שכיל רחב מוליך לירכתי מיתחם שמור היטב כבוחת צבא כברים. מסעתי עליו תחת ליווי, וכאשר חקפנו את המינה נגלה לעיני "קורש וקורשים" של קראטי שישו אלא אוהל בראי גדול מקעגן במשפחה נקי. אין "ארימונות" בגמעהרית, אפילו לגישה קראטי עצמו הוא בן למשפחה בראית הכולית לשער שוהח מדיבריו זה נבנה כדי להוכיח את המוסר שבו גורל השלים. הוא משתלב באדמות חיו של קראטי שהוא לעצמאות, בתייעובו את כל מוסרות השלטון העשירים ובמיתות לחיות לא דורש מחממת גידול והפריה.

כשנכנסתי לאוהל, היסטני לרגע כדי להתבונן לרגע על התפצלות אשר צריך לקדם מעצמים מן

32 סולבסוה

הלוה הניחתי

מרכז

הל אביבה-גורדן 58, ד אליה טל. 03-190721

בתים פרטיים ודירות גדולות

גי יהודה - בהמשך לסביון. כל קוטג' 200 מ"ר על פני שטח של 500 מ"ר.

רמא אפעל - בלב רמת אפעל. לבחירתך בתים 215 מ"ר, או 245 מ"ר. כל בית על פני שטח של 500 מ"ר.

בנעת אייה - ליד מלון אויה. כל חידת ידוד 150-180 מ"ר. חלקת אדמה בת 350-400 מ"ר.

הד השוין - במרכז השוין. כל קוטג' 175 מ"ר על פני שטח של 470 מ"ר.

גמלי אבי - ברמת אביב ג. דירות 4 חדרים - 136 מ"ר. דירות 5 חדרים - 155 מ"ר.

החן וחי בסטאן, דירת קוטג' אחרונה 142 מ"ר.

דירות 4-5 חדרים

החן - דתי ארלווירוב פינת גולומב דירות 4 חדרים 91 מ"ר, דירות 4 חדרים 91 מ"ר + גג עם תחן 45 מ"ר.

שחמקה - ברח' קפלן - דה"ל, דירות 3 חדרים 87 מ"ר, 4 חדרים 100 מ"ר, 4 חדרים 117 מ"ר.

נחיה - ברח' איחבר בן אבי, דירות 3 חדרים 88 מ"ר, 4 חדרים 105 מ"ר.

החן - ברח' בוסתאן בבית מגורים בן שתי קומות בלבד, דירות 4 חדרים 87 מ"ר.

החן - קיתב גוריון, דירות 5 חדרים, 136 מ"ר כל דירה. דירות 4 חדרים, 105 מ"ר כל דירה.

דירות 3-4 חדרים

בתים - רמת הנשיא דירות 3 ו-4 חדרים. מתאים לזכאים.

נה עמר - על גבול ת"א-חולון ברח' אהל יעקב, דירות 3 ו-4 חדרים. מתאים לזכאים ולזכאי מח"ל.

נה פולג - בדרום נתניה, ליד הים דירות 3 ו-4 חדרים. מתאים לזכאים ולזכאי מח"ל.

קית שלום - ברח' קיבוץ גלילות, דירות 3 חדרים 72 מ"ר. מתאים לזכאים ולזכאי מח"ל.

חיפה

חפה - דתי וחלון 43 טל. 04-660915

בתים פרטיים ודירות גדולות

פרס תנה - איכות חיים בנוסח כפרי. וילות חר-משפחתיות 4 חדרים 104 מ"ר + חדר משק 26 מ"ר, 4 חדרים 120 מ"ר + חדר משק 24 מ"ר. וילות דו-משפחתיות 4 חדרים 88 מ"ר. אפשרות לזוטפת בבית.

שיכון עובדים

חיפה נוף-ים - בצפון מערב הכרמל, דירות גן מרהיבות צופות לים. 5 חדרים - 120 מ"ר + מרפסת 23 מ"ר.

חיפה פאר נוף - בין הדר לכרמל, 5 בנינים מדורגים עם כניסות נפרדות. דירות 5 חדרים 105 מ"ר + 11 מ"ר מרפסת. דירות 4 חדרים 95 מ"ר + 15 מ"ר מרפסת. 2 דירות קוטג'.

דירות 3-4 חדרים

חיפה רמת ספיר - מול מפרץ חיפה, דירות 4 חדרים 100 מ"ר, 3 חדרים 89 מ"ר, 3 חדרים 75 מ"ר. פנטהאוז 121 מ"ר + מרפסת 22 מ"ר.

חיפה נה שאנן - בבנין 5 קומות דירות 4 חדרים 106 מ"ר.

קית אהא - בבית מדורג בן 3 קומות. דירת גן אחוזה בת 4 חדרים - 115 מ"ר + מרפסת 12 מ"ר.

בהיה - ברח' הרצל 4 חדרים - 114 מ"ר, 111 מ"ר, 94 מ"ר.

טבריה - בקית שמואל דירות מגורים בנות 4 חדרים, 120 מ"ר כל אחת. מתאים גם לרירות נופש.

נצרת עלית - בשכונת בן גוריון בדרום העיר, דירות 4 חדרים 86 מ"ר, 3 חדרים 73 מ"ר. כניסה מיידי.

ירושלים

רח' העל 8 טל. 02-233396

דירות 3-4 חדרים

גילה - דירות 3, 3 1/2, 2 חדרים (לדירות 4 חדרים הכניסה מיידי). תחבורה נוחה לעיר.

סמנת זאב - אזור חדש בעיר. דירות 3 חדרים + מחסן ודירות 3 חדרים + מחסן וחצר פרטית צמודה.

דירות למגורים

דרום

אשדוד רח' רוגיון 25 טל. 054-577327

בתים פרטיים

אשקלון - בשכונת ברנע, עדיין נותרו מס' קוטג'ים בני 4 חדרים, 164 מ"ר כל אחד.

דירות 3-4 חדרים

ראשליץ - קרית ראשון בבנינים בני 8 קומות. דירות 4 חדרים בנות 106 מ"ר.

ראשליץ - ברח' אברכל, דירות 4 חדרים 117 - 120 מ"ר. דירות 3 חדרים - 104 מ"ר.

אשדוד - פאר אשדוד ברח' רוגיון פינת יצחק הנשיא. בנין בן 8 קומות, דירות 4 חדרים 97 מ"ר.

נס-ציונה - בשכונת רמת בן צבי דירות 4 חדרים 88 מ"ר. דירות 3 חדרים 76 מ"ר.

אשקלון - בשכונת ברנע הצופה אל הים דירות 3 1/2 חדרים 88 מ"ר.

באר שבע

מרכז הענב טל. 057-72540

דירות 5 חדרים

באר שבע - מגדלי עופר בשכונת ה' מגדלי יוקרה לבחירתך דירות 5 חדרים ופנטהאוז.

דירות 3-4 חדרים

ערד - ברובע חלמיש דירות 4 חדרים - 88 מ"ר. דירות 3 חדרים - 74 מ"ר לכניסה מיידי.

באר-שבע - בשכונת ר דירות 3 חדרים בנות 74 מ"ר. דירות 4 חדרים 93 מ"ר.

קית גא - בשרדות לכיש דירות 4 חדרים 94 מ"ר. דירות 3 חדרים - 75 מ"ר.

חניות

בכל דחי הארץ.

רעננה - ברח' אחוזה בלב המרכז המסחרי נותר עוד שתי חניות. 61.5 מ"ר + מרחף 45 מ"ר. 67.5 מ"ר + מרחף 43 מ"ר.

חולון - ברח' ביאליק פינת לבון שתי חניות למכירה 211 מ"ר + 84 מ"ר גלריה. 119 מ"ר + 35 מ"ר גלריה.

חולון - רח' בן עמרם 4 חנויות בנות 25-30 מ"ר כל אחת.

יבנה - בשכונת בן גוריון חמש חנויות 40 מ"ר כ"א. אשדוד - ברח' רוגיון - לב המרכז המסחרי של העיר 4 חנויות בגדלים של 36-45 מ"ר כולל גלריות.

כרמיאל - ברח' יחיעם 3 חנויות. 36 מ"ר כ"א.

יש לי כתובת. שיכון עובדים

054-577327

זה יכול לקחת את כל המוסקס האמריקאית ולשים אותה בין שתי פאות. המראה הראשונה בלונדונית, נפוצה עם חצי שני סטרייטס וחזק את התחלתם במבוק. היא שייכת לדולי פרטו, אמאן ארומה של הקאנפוז. את המראה האחרון נזיקה דעה ימנה. הוא שמועל על סינה נה. במנים בין סיני השוער הסנצטל, יושב הריי מוגיל של הוויקטור.

לפני שנים, מנר הצליחה בקושי להחזיק בתואר של מוסטרייט מוכרת. היא הופיעה במלון במנהטן ובמומדייט בלונדון כהוגס ובסאטל. זה תקן של תוכנית לימים שבהם היה לסאטל והחוקק'רל לא היו עשויים ממכתב של "דיסק" אלא ממשנה. היא שהגיע להופעתה האלה ידע שההשרה אנשונה אפשר עדיין לראות לא את תחתונים, שנמנעו מכך הגיליים הארוכות ביותר כשאר ביותם. המפצ'ר לפעם היא הופיעה בכיבוים של סוכני המכרות של קונקורדל. תחנה יותר סופית מהו נראה היה לא יכולה להיות.

סיבה טובה. היום, היא בת 47. בגיל כזה, נמסקות לא ערשם, סאטאקא, בגיל כזה מחזיקים שלום רבני רבני כמורכב. לילה טוב. סטנדרט אפילו לא מוציג. בעבר 1985 הוא נכחה בשלום פרטי "בגאמי" ובמסר מיוחד של שרית הקליפיות MTV, והקליפ מלאה אתה, אהבה, צינעה את הבנה - בתינו עם קמק - נאגור - בלייב! עם התחושה בתקליפ החדש של רייזי וואו והשקיע עם בלביטן - בעבר הוועד הדרכי בדרום, לא סגר לא שיש בגילם שלהן קורבן. כל המבנה, התחושה, היא אמרתי לך, כל מה שמשתנה על הארץ, נכחה את הוועד כדי שאני ילד לעשות מה שאני רוצה.

[illegible]

גיל הזהב, תקליט פלטינה

גברת אנדרייה

[illegible]

סיפור ביניהם נגמר יום אחד בשרה התפוצה של דאלאס. אייק, בלי שום סיבה, התחיל להכות אותה, אבל לשינה נמאס. בלי לבכות היא התחילה להניץ בכוונה מקללת צוחרות ומפסח, הלא את לא ריברט אלי ככה ואיבקה, אייק בן". היא ענתה. אבל אני מדברת אליך ככה "שירי". היא עוצה אותו עם תיק סקס ופושט ושמהוה נום כביים. המשה חתום הלא 1975. היא כותבת על, בלי כסף, בלי בית, בלי חברים. וזה כותבת.

בין השנים שבעים ורבע ושמונים וארבע היא
מלת מחוקק, סמיטת, כל קיימת. הצועים
ידיים שבוים נזכרו כה היו בתקנות חזרות של
דת הרוק של להקת "המי" - מיטו של וואל
מי", שזה היא מופיעה בתפקיד. מלכת ה"מי".
הצועניה/ מלבת ה"מי". שלם לי למי
החיל/ אני הצועניה/ ואני במביחה/ לשכוח א
קטן/ אני שרה בקטע האפל ביותר, המצמד
הכל הטרס.

טורן הסתובבה באמריקה, הטיעה במעוזיהם
תה לחיות תחת המצולות ושהאיר יא יאק
שה אחרי כמה שנים חזבו לה והיא דרימה אקס
קורא, מגדולי המהפכנים באמריקה, קרפס לקח
הוא והאוסטריאלי שלו, רודג' ווייט ונסע למזון
המנהל פארמסינסקי לשמור אותה. "אנדר רון"
הוא היה עדיין מלאה ביהו חשמל מלא
הזה כחרדת המולד שלו היה שחם באו למעשה
קשה ממנה הקליטל. הכזה של טורן את חפצ
יומם של שריא עולם עש המפוספון יכול להיות
לנחות. הדליגים שלה מוטיעו ביתר מנטיח
החזה של ג'ייזי סאטילור או הפה של מריקל
אבל חוץ מהמסקס של זה הקול שלה י ברגים
לשלה היה מורה אחר כפלי חלודי, וס'
לכמה כשהיא זוכרת לה להעלה את חידול
החזה של ג'ייזי סאטילור או הפה של מריקל

היום להתחרות איתו בעוצמת הצעקה, אבל
היא לא כושית, מה שאומר שהוא אף פעם לא
התקצב שטרנד גולדה איתו. קורט לורד,
שורמברג ב"מגזיין", כתב עליה את המשפט
הכי יפה: "יש לה קול שיכול להחיר מיליאט
של חמישים צעדים".

[illegible]

מי היה מאמין לסיפור על
זמרת רוק כושית, שנמחקה
מעולם הפופ, וחזרה אליו
בסמל סקס מדהים, בגיל 47.
אבל טיוה טרנר עשתה את
מה שנשמע כמעט-דמיוני.
היא שינתה את החוקים.

מאת יאיר לפיד
צילומים: שירות „גאמא“

טינה טרנר: ירדה עמוק
בשביל לעלות גבוה

סוההו 35

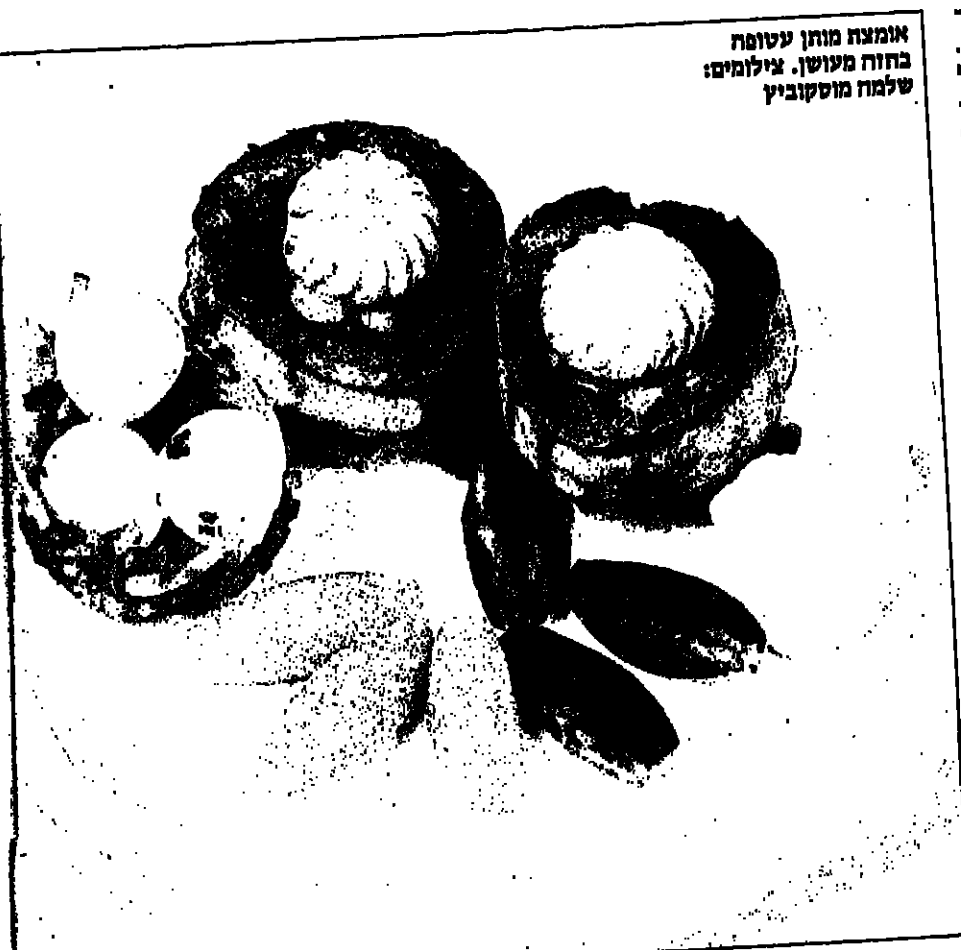

מאכלי חג

לאכול בחוץ

"רונדו" של דן כרמל

אומצת מותן עטומה בחוץ מעושן, צילומים: שלמה מוסקוביץ

כשאהר נחלק במקום כזה בחייל, אתה ממדד לשגר משם גלויה נלהבת. אין לך מלים. מקום מקסים, מטרין, ואווירה נשענת. נוף עוצר נשימה. וכיצד אלה סמליות אלויות. גלויה כזו בא לנו לשלוח מחיפה ממלך ה"רונדו". ממסערת הנופים המעוגלת שלו הקרויה "רונדו". אלא שלא מצאנו גלויה ולא סמכו כל כך על דואר ישראל. אז במקום לבחור דברי גלויה, חבנו דברי תזכורת לתור האנקס שלנו מקום מקסים, סטג איזה יוקרתית רגועה. נוף מרדים של מורד הכרמל ומפרץ חיפה. אתה סופג שם, בחצית הפנורמית של המסערה, ערנה התפעמית תחושת חוצ'לארץ - בלי לצאת מהארץ. בלי לשלם מס נסיעות והיטל שרונים מיובאים. טוח הגעש מידר. שולח עורר לפי כל כללי המרוסוקול. מרח באגרסל וגר דולק בפמט. בקע מנוצית ורכות של פסנתרן מיומן. והנה המסערה שקראים לו אלי. מי שהיה מסליב באינדיה הנוסעים של צים וראי יחיד אותו משם.

בחוף לילה של כוכבים עם קצת קרעי ענן שלא מוגמים בצחות מראות המפרץ. הגמל בוחק להרום רגליך בשלל אורות. לילה חורפי צונן בחוף, מעבר לגונגויות המעוגלות ואילו בפנים חמים ונעים. על השולחן בקבוק של יין "רונדו" צלול וצונן. מי שאוהב יין קליטורני - יחכו יעלו. עור על השולחן סלסלת להמניח קטנות, טריות, מעשה קונדיטור הבית, ופינה מוכספת עם מיטת מרגינה מתולתל וכשר. כשר. מביאים לנו תפריט גדול, בכריכת עור כבדה. מאסיני כבדה, כנורל, מנינון המוצע. המחירים נקובים ברולארים. את הרולאר ממשכים. כמו בכל בית מלון, לפי שער מוקפא. שהוא נמוך מן השער

מכתב למדוד

המין הרש
בשבת שעברה אכלנו צווינים ב...
על ידי בית החולים חל השומר, היינו חבורת של אמירות וילדים קטנים. חזמו כל שני ילדים מזה אחת. הביאו לנו צלחות ויקות לצורך החלוקה. המלצות וזהה אריבת מאד וסבלנית, למרות הלחץ והכבד במסעדה. כשבעלת המקום נזכרה שקיבלנו את שיפודי הבשר ואילו הצ'יפס מתעבב, מיד באה להתנצל ולתקן את הסיבה. היא דאגה גם שמת רחמן שלי, חממתה אף היא למנה יוקרית, בתקורת, והולכת, על כל הציפה שהיא תיקח אותה למטבח על מנת להחזירה לחולות. כן, שחייא עושה עם הצ'יפס של חולות. כעבור כחמש דקות תכל הור לשולחן. למן הנותן צלחה עם חמין - מנה "חדשה" ולא "מחודשת". חשבתי שגמלה שעות וחשבותי להם כי כנראה אכלתי לפחות חמישה חמין. לא עשיתי, וחיילי למ, כך אהנו מחוגים אצלנו. והכל נאמר ונעשה באדיבות ובחיות, וקטנה אהבת למסעדה כזו.

חנה וילי
בנימינה

מתכונים

מתכונים ברמה אחרת

כבד אווז בסלט פירות חם

המצרכים:
200 גרם כבד אווז טרי;
כף יין אדום מתוק;
רבע ליטר רוטב חום נאז חמצית מרק בשר עם מיץ;
שתי כוסות של קוביות פירות טריים (אננס, תפוחי עץ, תות שדה, אפרסק, קיווי);
אופן ההכנה:
מורסים את הכבד למרוסות בעובי של כסני טיימטר ומטגנים מעט במחבת חם ולא משומן. כאשר הכבד חשום משני הצדדים - מוציאים אותם ושומכים את המיץ שנוצרו. שמים במחבת את סלט הפירות והיון עם הרוטב החום ומבשלים כ-2 דקות. מסדרים בצלחת את הכבד על מרשת לחם קלוי ושומכים מעל את הרוטב והסלט. מעטרים בעלי אננס או כל פרי וקישוט אחר.

לבלב ברוטב

המצרכים:
800 גרם לבלב;
100 גרם חרד;
2 ענבינות;
לימון;
12 צנוברים;
מלח ופלפל;
רבע ליטר יין לבן יבש;
קמח.

מקטות כבד אווז בסלט פירות חם.

עופות צייד מבויתים וכשרים

גדלים אותם במשק הילדים בקיבוץ מעברות. משק הילדים הזה הינו יחידה עצמאית, שמנהלת את ענייניה ועושה עסקים במסגרתה שלה. יפה לשעה זו משוקקים ילדי מעברות עופות שליו וביצי שליו לקראת סוף הקיץ הם יחילו לשוק וינימאל מן מיוחד וכן תגלות ומסיתים. כולם עופות כשרים בשחיטה כשרה ומכאן שהם ראויים לבוא גם על שולחנם של יהודים שומרי מצוות. את מה שהם

משוקקים עשוי ניתן לאכול בכמה בתי מלון ישראליים וכן בכמה מסעדות - "הנרקא" ו"ליון" ב"ח בלינסון. יונסי שביש, "אחמר את סלים" שבכיש השון בדרך שבין ת"א להצליה, "אליזר" ער שיתבגר המסיתים ועד שתהינה תגלות ראויה למאכל - כאשר לקראת סוף הקיץ - והלכו

אופן ההכנה:
מבשלים כ-20 דקות את הלבלב במי מלח עם מעט גוז, סלרי וכצל. מורידים מהאש ונותנים לבלב להתקרר בחוף חסיי המבוטה. בינתיים מאדים מעט את החרד והענבניה. קולמים את הענבניה. את החרד מטגנים כמה דקות במרי רינה ומתבלים במלח ופלפל. מוציאים את הלבלב ומנקים ממנו את השומן ומורסים למרי מכל הצדדים. מטגנים את מרוסות את הלבלב משני הצדדים במרגינה. מוציאים את הלבלב ומטגנים במחבת מרוסות לימון קלומה, הצי נוכרים ומסיתים את היין. מסמיכים את הרוי טב ויוצקים על הלבלב ומקשטים בתורד ומרי טות ענבניה קלומה.

זלצבורג נוקרל (תפוחית וניל עם רוטב תות שדה)

המצרכים:
2 ביצים;
500 גרם סוכר;
20 גרם אבקת וניל.

אופן ההכנה:
מפרידים בין החלבון לחלבון. סורמים את החלבון עם הסוכר עד אשר שהתערובת נהיית אוורירית. מוסיפים אבקת וניל, מבינים את כלילת התפוחית לשק וזולמים לחביות חסינית אש. מבינים לתורד חם מאד ואומים כ-5 דקות עד אשר התפוחית מזהבה. מוציאים מהתנור וממישים מיד עם הרוטב.

רוטב תות שדה טרי מוכנים תות השדה ומחממים עם מעט סוכר. מנישים יחד עם חתיכות פרי טרי בתוך הרוי טב.

ערה כהן

כהנה וכהנה מאכלים מענינים. שניתן לרלות מתוך המריס המגוון.

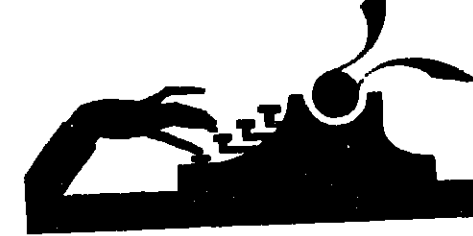
כמנה ראשונה קיבלנו קטרת מרק ירקות, שצג בה שליו מבושל, לטעמנו, היו הירקות במרק רומינגטים יתר על המידה ולשליי כמעט ולא נותר מה לומר שם. טעמו, אם היה כזה, בטל בששים. בשר השליו - הערין והערד הניחוח - וקוק ל.חיזוק" של צליה, תיבול, ריטוב או מילוי. וזה לא ניתן במרק שלפנינו. מחירה של קטרת מרק כזו - ללא השליו - 2 שקל! אותו מרק עם השליו - 4.5 שקל. אחר כך הגיעה צלחת השליו המטוגנים - שמן, מעט תבלינים, קומץ צנוברים וחוזה. מחירה של מנה כזו (שליוה שליוס) - 13 שקל. "שליו-מחשה" כפי שקוראים שם למנה השלישית שקיבלנו - כלומר שליו ממולא - היתה המנה הטובה שבשלוש. את השליוס מילאו בכבדי עוף, פטריות, צנוברים ומעט מאד אורי. לאחר מילוי תופרים את השליו השטות לבד יאבר תכנו בעת ההכנה. מטגנים אותו למחצה. לאחר מכן שמים בתבנית שבה רוטב על בסיס של בצל, סוכר, כורכום ואגוז מוסקט מבינים לחצי שעה לתנור ושולפים ניוחח הצלי - מודגש ביוחות אגוז המוסקט - מושיטים בחול. תמורת שלושה שליוס כאלה אתה משלם ב"אליזר" 13 שקל, כולל התוספות המבושלות (או מטוגנות) וסלאט הירקות הורי, תבלינים אל המנה.

מאכלי חג

חיים ואוהבים

חשבתי על לונדון...

השנים היו חוליים כמו באמצע הקיץ, האוויר היה מפורי, השמש הייתה מלטפת, רחובות העיר נראו לפתע כה נקיים - ואני קיבלתי הצעה שכמעט לא יכולתי לסרב לה: לנסוע ללונדון לשבוע ימים - בדצמבר, שאפשר לעמוד בתן חשבתי על העיר המוכרת, הערסלית, על המגנים הרבים, על בית המלון הור, המיטה שאני מרגלת בה, על החור שיהיה לנסות פחות חמים מן החור שאני גרה בו, וגם על הסרן החשמלי שאני עובדת מאחורי, על כל הטלפונים, שעל אף אנשים שמעולם לא יצאו מתעניינות אליהם במיוחד אבל לאחר הטלפון כבר אצטרך לפגוש בהם, לספר על ציון וללכת כל הערה סביב הארמון כח 3000 הקלוריות שלא אוכל לסרב לה. חשבתי על הביקור הבת'ל נמצע במרקס אגן סמסטר, ששתאום לא הדית את דמיוני האופנתי - מה גם שהכל נמצא כאן למכירה מעבר לפניה בשקלים חרישים. חשבתי על 2: הגנות תיאטרון מומלצות כעל "משנה שאסור לך להחמיץ בשום אופן" ועל 4: הגנות סקומיות, שאני רוצה לראות כאן בחורש הקרוב, אחר כך נוכחתי בדרך החתחתים עד נמל הערפ, כל המים והבנק ועוד פעם טפסים ומסים, המיטה במסע מלא רוח ומגש בארוחה המאכזבת, אחר כך חשבתי על כל מה שאני אוהבת אצל הבריטים, הרכבת והתחלת הרביקה, הרצפים החתומים, האוכל הגרוע המכר כמוזונים האוטומטים, ההמור הבת'ל מובן לי בקומיות, בוסטאנר, החנויות החיוניות ערב תג המולד, העליתי ברעתי את הנדודים ממקום למקום באקססור סטרים, בדרום, בקניסגטון בשכיל עמוסה היכלות בצורה מכישה - וגוכרתי שבאן כעצם של הבל, גם כינר אפנתי, גם ירדים, גם מיטה שאני אוהבת, תיאטרון שהוא כולו שלנו וגונבת "הפלאטינאית" וגמר הברבורות" ורבים באש יודעה נפלה בדם ואש יודעה תקום" כולן הגנות שאני חיה אותן, והשיקול המקרי היה ימות הקיץ באמצע החורף שמוקדות אהנונו פה - ולא שם, ואפילו כבר ניתן עלינו החורף האמיתי עדיין נותרו כל הדברים האחרים שעזרו לי לומר, בלי שמץ של ציונות, לא, חביבי, כאן בחי אל מול דם.

ואם גם טילפנתי לתומי אל הטלפון שלי ושם הוכר לי כי כל החישובים היו בכלל חסרי חשיבות, האומדנות באמצע החורף הוא המכריע הקובע, צר לי לנודן.

תיבת דואר/ברצינות תהומית

היני באה למחוז נגד כתבתן האחרונה "שולחן ערוך", כיוצאת חלוד לא מנעתי מהערוך על המאמרת באמסטרדם שהגישה לכל אורח עוגיה מהקופה וסגרה אותה. התופעה ידועה ואינה מקובלת על יוצאי חלוד הנמצאים בארץ.

אך אני מוחזת נגד רוח הכתבה בה את מטייה לכבדו משוע של מוצרי מוון יקרים, בלי לתתחשב במצב הכלכלי הקשה, בו מצוי חלק גדול של קוראי מעריב.

אפשר בהחלט להעביר ערב נעים מאוד על כוס קפה עם עוגיות תוצרת בית, כוסית יין וכמה דברים מלוחים ומיזות העונה, הכל חופשי על השולחן, בלי שבעלת הבית נחשבת לקמצנית, וגם לא לכבדנית.

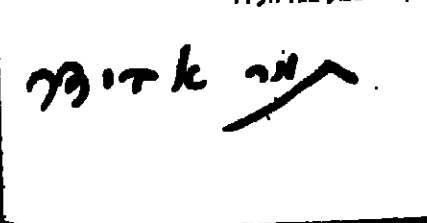
הכבוד לאמהות מפולין

אני מתייחסת למח שחזקת לכבודנו בנושא "אמא פולניה - סוף". האמנם אמא מרוקאית ו/או אמא רומניה ו/או אמא חשונה וכל אמא אחרת - טובת ויחוד לאן העונה ותר ילד חידע לקרוא יחידה לשונת את אמא ויתבייש בין חבריו רק מבני שאמו באה ראש, ב מפולין יש לנו הרבה תרבות, הלוואי בכל מדינה אחרת, כל הכבוד לאמהות מפולין וחודה כך בשם אלמי אמהות.

לגור

מגרות תמרים - העולה אלפי דולרים, מה ששאר ארחת בתחת ומצפה לקליינטים היכולים לקנות ואם ולתמצא סיפור שזה עלה להם פרוטות.

בשלב זה אגנונו מכתמים רגלים מחוז ליה, בן מחסנים וארמנות הצוגה, המכריע על מבידות חסיל (תמיד הם מתחילים, מתי הם מתחילים מופתית אולי כאשר גובה בלוט ניכנס לתחת מברכו העיר המנע חצי שעה נקנה כל מה שאנו חולמים לקנות. זה היה פיצוץ שישמע בכל העיר.

הורוסקופ

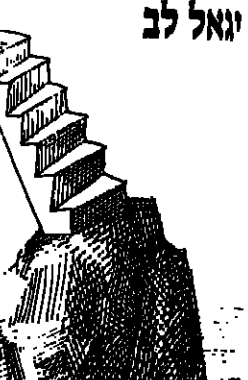

תחזית לשבוע שבין 10 ל-16 בינואר

גדי (22 בדצמבר עד 19 בינואר) מוכן וגיש עולל לקרות עם חברים סביב חנוכה של כסף, מוטב לכם לשמור את הכוונותכם לעצמכם בל פני שעה, וזמאלי וטימונים קטנים מסוגלים לקלקל, תכניות שלכם לא ייעלמו קטנה, אלא יחסיבוים חולכים ומשתחררים.

דלי (20 בינואר עד 18 בפברואר) כדאי לשים בצד את ענייני הקאריירה לכו שעה, חייבים לזכר בקור, או שוב, השבועות מן לכם לזלות את העבודה האמיתית בקשר לך מניעת בלשתי, צווים, לכם בילויים ועיסוקים ויחסינו קשרים חדשים.

פנטהאוז

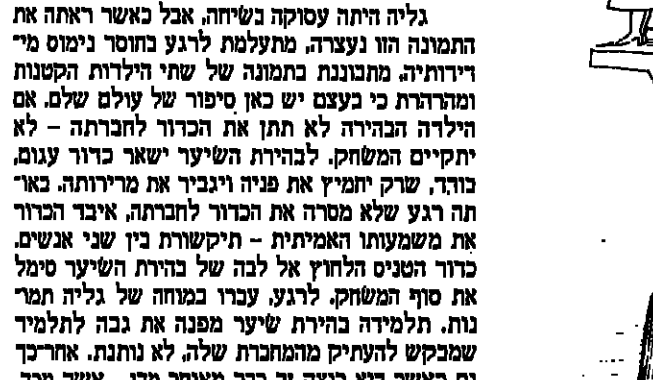
הכדור

החשיט, בלחץ של הפנסהאוז, ראתה גליה עתמה שתקרא את גרונה.

באו אליה כמה ידידות, לקפה של אחר הצהריים, האוטומטים שיוחק תופשת כורים והפעמים שבהם ישבו על השטיח הנה בלחץ, מה של רינה, מהקופה הרביעית, לידה מן שגמים בורות שיער, שתי קוקיות ארוכות ופנים של אשה וקנה העפה, אפילו מנסר קטן כמול צמח מריש, שיוחק בכדור טנים, משחק של ילדים בודד רג, עלתה על הכדור, השליכה את הכדור, ירדה לאחור את הכדור ואחרי כך טרחה ועלתה בכדורות על הכדור על מנת לחזור ולהשליך את הכדור חזרה.

אם נמסרה את הכדור, במרכז הגדול הזה של טתי, בין רגליים נבונות של כרסאות, רגליים מגולות פה של שלוח, רגליים מנוגדות בגרבי משי של אבי חת הדודות, פנשה ביריבה, לידות שחרורות, בת שמים חייבות מלאת חיים, היא התקרבה בחוליה אל ידידות ברות השיער, והישיבה מולה במיטות, חשמה את שתי ידידיו לא לקבל את כדור הטנים.

פנטהאוז

הכדור

החשיט, בלחץ של הפנסהאוז, ראתה גליה עתמה שתקרא את גרונה.

באו אליה כמה ידידות, לקפה של אחר הצהריים, האוטומטים שיוחק תופשת כורים והפעמים שבהם ישבו על השטיח הנה בלחץ, מה של רינה, מהקופה הרביעית, לידה מן שגמים בורות שיער, שתי קוקיות ארוכות ופנים של אשה וקנה העפה, אפילו מנסר קטן כמול צמח מריש, שיוחק בכדור טנים, משחק של ילדים בודד רג, עלתה על הכדור, השליכה את הכדור, ירדה לאחור את הכדור ואחרי כך טרחה ועלתה בכדורות על הכדור על מנת לחזור ולהשליך את הכדור חזרה.

אם נמסרה את הכדור, במרכז הגדול הזה של טתי, בין רגליים נבונות של כרסאות, רגליים מגולות פה של שלוח, רגליים מנוגדות בגרבי משי של אבי חת הדודות, פנשה ביריבה, לידות שחרורות, בת שמים חייבות מלאת חיים, היא התקרבה בחוליה אל ידידות ברות השיער, והישיבה מולה במיטות, חשמה את שתי ידידיו לא לקבל את כדור הטנים.

גליה נהגה לומר לאורי שכל זכרון קשור באיור אסוציאציה קרובה, משוה הכיר לה מקרה שנערך אי שם בעבר החוק.

רק כאשר הגישה את פרוסת עוגת התפוחים לגי, קפאה הצלחת בידה.

צמד הובב על מסיקיה של גליה התנצץ באור כמו להב של סכין משומן, להב של סכין שפילת את עולם החשיבה, חתר עמוק עמוק אל לב פרישה שני ליה כבר מזמן קברה אותה, חורף בכאב איזה זכרון חרוק שגליה ביקשה לשכוח, הצמיד שעל רוצה של גליה הוא שחוכיך לה, לידה אחת כוכה ואמה נמסה לפנים אותה, לא אלה התרחשו באיזה מקום חרוק, כאילו היא שומעת אותם מעבר שבע מריצות, קולות עמומים, דווקא הקול האחר של לידה בגיל 8, קול נעלב, שחורה אישם מעמקי זכרונה המיסר, דווקא הקול הזה היה חזק, כמות, לא גבבתי לך את הצמיד, שקיננת אותה, החזרתי לך אותו, במשפח.

גליה גילתה את תחומה הרשע הצמחים בחוכה נוקמה ברינה, מנדה אותה מחברת ידידותיה, וגליה הייתה מלכת הכותב וגליה יכלה להשען על בית אמיר ואבא תקיף, המעילה את כל הכוחות הללו כדי להרוס את הביתה.

מאחור יותר כאשר ניסתה להסביר לאורי את ההרגשה הזאת אמרה, "זה היה הצמיד, אתה יודע שאני לא מגעילה עד כדי כך, אבל אתה מכין, אני נותני לה משוה כמו, כדור משחק שלי, כדי ליצור בינינו תיקשורת, כדי להורים בינינו את האמון, והיא גבבה אותו הממודה זה היה הכאב."

גליה גילתה את תחומה הרשע הצמחים בחוכה נוקמה ברינה, מנדה אותה מחברת ידידותיה, וגליה הייתה מלכת הכותב וגליה יכלה להשען על בית אמיר ואבא תקיף, המעילה את כל הכוחות הללו כדי להרוס את הביתה.

מאחור יותר כאשר ניסתה להסביר לאורי את ההרגשה הזאת אמרה, "זה היה הצמיד, אתה יודע שאני לא מגעילה עד כדי כך, אבל אתה מכין, אני נותני לה משוה כמו, כדור משחק שלי, כדי ליצור בינינו תיקשורת, כדי להורים בינינו את האמון, והיא גבבה אותו הממודה זה היה הכאב."

גליה גילתה את תחומה הרשע הצמחים בחוכה נוקמה ברינה, מנדה אותה מחברת ידידותיה, וגליה הייתה מלכת הכותב וגליה יכלה להשען על בית אמיר ואבא תקיף, המעילה את כל הכוחות הללו כדי להרוס את הביתה.

מאחור יותר כאשר ניסתה להסביר לאורי את ההרגשה הזאת אמרה, "זה היה הצמיד, אתה יודע שאני לא מגעילה עד כדי כך, אבל אתה מכין, אני נותני לה משוה כמו, כדור משחק שלי, כדי ליצור בינינו תיקשורת, כדי להורים בינינו את האמון, והיא גבבה אותו הממודה זה היה הכאב."

גליה גילתה את תחומה הרשע הצמחים בחוכה נוקמה ברינה, מנדה אותה מחברת ידידותיה, וגליה הייתה מלכת הכותב וגליה יכלה להשען על בית אמיר ואבא תקיף, המעילה את כל הכוחות הללו כדי להרוס את הביתה.

מאחור יותר כאשר ניסתה להסביר לאורי את ההרגשה הזאת אמרה, "זה היה הצמיד, אתה יודע שאני לא מגעילה עד כדי כך, אבל אתה מכין, אני נותני לה משוה כמו, כדור משחק שלי, כדי ליצור בינינו תיקשורת, כדי להורים בינינו את האמון, והיא גבבה אותו הממודה זה היה הכאב."

גליה גילתה את תחומה הרשע הצמחים בחוכה נוקמה ברינה, מנדה אותה מחברת ידידותיה, וגליה הייתה מלכת הכותב וגליה יכלה להשען על בית אמיר ואבא תקיף, המעילה את כל הכוחות הללו כדי להרוס את הביתה.

מאחור יותר כאשר ניסתה להסביר לאורי את ההרגשה הזאת אמרה, "זה היה הצמיד, אתה יודע שאני לא מגעילה עד כדי כך, אבל אתה מכין, אני נותני לה משוה כמו, כדור משחק שלי, כדי ליצור בינינו תיקשורת, כדי להורים בינינו את האמון, והיא גבבה אותו הממודה זה היה הכאב."

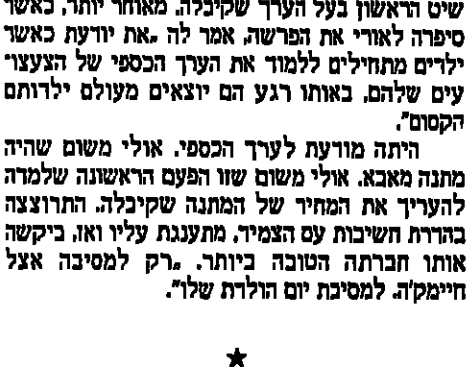
גליה גילתה את תחומה הרשע הצמחים בחוכה נוקמה ברינה, מנדה אותה מחברת ידידותיה, וגליה הייתה מלכת הכותב וגליה יכלה להשען על בית אמיר ואבא תקיף, המעילה את כל הכוחות הללו כדי להרוס את הביתה.

מאחור יותר כאשר ניסתה להסביר לאורי את ההרגשה הזאת אמרה, "זה היה הצמיד, אתה יודע שאני לא מגעילה עד כדי כך, אבל אתה מכין, אני נותני לה משוה כמו, כדור משחק שלי, כדי ליצור בינינו תיקשורת, כדי להורים בינינו את האמון, והיא גבבה אותו הממודה זה היה הכאב."

גליה גילתה את תחומה הרשע הצמחים בחוכה נוקמה ברינה, מנדה אותה מחברת ידידותיה, וגליה הייתה מלכת הכותב וגליה יכלה להשען על בית אמיר ואבא תקיף, המעילה את כל הכוחות הללו כדי להרוס את הביתה.

מאחור יותר כאשר ניסתה להסביר לאורי את ההרגשה הזאת אמרה, "זה היה הצמיד, אתה יודע שאני לא מגעילה עד כדי כך, אבל אתה מכין, אני נותני לה משוה כמו, כדור משחק שלי, כדי ליצור בינינו תיקשורת, כדי להורים בינינו את האמון, והיא גבבה אותו הממודה זה היה הכאב."

פנטהאוז

הכדור

החשיט, בלחץ של הפנסהאוז, ראתה גליה עתמה שתקרא את גרונה.

באו אליה כמה ידידות, לקפה של אחר הצהריים, האוטומטים שיוחק תופשת כורים והפעמים שבהם ישבו על השטיח הנה בלחץ, מה של רינה, מהקופה הרביעית, לידה מן שגמים בורות שיער, שתי קוקיות ארוכות ופנים של אשה וקנה העפה, אפילו מנסר קטן כמול צמח מריש, שיוחק בכדור טנים, משחק של ילדים בודד רג, עלתה על הכדור, השליכה את הכדור, ירדה לאחור את הכדור ואחרי כך טרחה ועלתה בכדורות על הכדור על מנת לחזור ולהשליך את הכדור חזרה.

אם נמסרה את הכדור, במרכז הגדול הזה של טתי, בין רגליים נבונות של כרסאות, רגליים מגולות פה של שלוח, רגליים מנוגדות בגרבי משי של אבי חת הדודות, פנשה ביריבה, לידות שחרורות, בת שמים חייבות מלאת חיים, היא התקרבה בחוליה אל ידידות ברות השיער, והישיבה מולה במיטות, חשמה את שתי ידידיו לא לקבל את כדור הטנים.

גליה נהגה לומר לאורי שכל זכרון קשור באיור אסוציאציה קרובה, משוה הכיר לה מקרה שנערך אי שם בעבר החוק.

רק כאשר הגישה את פרוסת עוגת התפוחים לגי, קפאה הצלחת בידה.

צמד הובב על מסיקיה של גליה התנצץ באור כמו להב של סכין משומן, להב של סכין שפילת את עולם החשיבה, חתר עמוק עמוק אל לב פרישה שני ליה כבר מזמן קברה אותה, חורף בכאב איזה זכרון חרוק שגליה ביקשה לשכוח, הצמיד שעל רוצה של גליה הוא שחוכיך לה, לידה אחת כוכה ואמה נמסה לפנים אותה, לא אלה התרחשו באיזה מקום חרוק, כאילו היא שומעת אותם מעבר שבע מריצות, קולות עמומים, דווקא הקול האחר של לידה בגיל 8, קול נעלב, שחורה אישם מעמקי זכרונה המיסר, דווקא הקול הזה היה חזק, כמות, לא גבבתי לך את הצמיד, שקיננת אותה, החזרתי לך אותו, במשפח.

גליה גילתה את תחומה הרשע הצמחים בחוכה נוקמה ברינה, מנדה אותה מחברת ידידותיה, וגליה הייתה מלכת הכותב וגליה יכלה להשען על בית אמיר ואבא תקיף, המעילה את כל הכוחות הללו כדי להרוס את הביתה.

מאחור יותר כאשר ניסתה להסביר לאורי את ההרגשה הזאת אמרה, "זה היה הצמיד, אתה יודע שאני לא מגעילה עד כדי כך, אבל אתה מכין, אני נותני לה משוה כמו, כדור משחק שלי, כדי ליצור בינינו תיקשורת, כדי להורים בינינו את האמון, והיא גבבה אותו הממודה זה היה הכאב."

גליה גילתה את תחומה הרשע הצמחים בחוכה נוקמה ברינה, מנדה אותה מחברת ידידותיה, וגליה הייתה מלכת הכותב וגליה יכלה להשען על בית אמיר ואבא תקיף, המעילה את כל הכוחות הללו כדי להרוס את הביתה.

מאחור יותר כאשר ניסתה להסביר לאורי את ההרגשה הזאת אמרה, "זה היה הצמיד, אתה יודע שאני לא מגעילה עד כדי כך, אבל אתה מכין, אני נותני לה משוה כמו, כדור משחק שלי, כדי ליצור בינינו תיקשורת, כדי להורים בינינו את האמון, והיא גבבה אותו הממודה זה היה הכאב."

גליה גילתה את תחומה הרשע הצמחים בחוכה נוקמה ברינה, מנדה אותה מחברת ידידותיה, וגליה הייתה מלכת הכותב וגליה יכלה להשען על בית אמיר ואבא תקיף, המעילה את כל הכוחות הללו כדי להרוס את הביתה.

מאחור יותר כאשר ניסתה להסביר לאורי את ההרגשה הזאת אמרה, "זה היה הצמיד, אתה יודע שאני לא מגעילה עד כדי כך, אבל אתה מכין, אני נותני לה משוה כמו, כדור משחק שלי, כדי ליצור בינינו תיקשורת, כדי להורים בינינו את האמון, והיא גבבה אותו הממודה זה היה הכאב."

גליה גילתה את תחומה הרשע הצמחים בחוכה נוקמה ברינה, מנדה אותה מחברת ידידותיה, וגליה הייתה מלכת הכותב וגליה יכלה להשען על בית אמיר ואבא תקיף, המעילה את כל הכוחות הללו כדי להרוס את הביתה.

מאחור יותר כאשר ניסתה להסביר לאורי את ההרגשה הזאת אמרה, "זה היה הצמיד, אתה יודע שאני לא מגעילה עד כדי כך, אבל אתה מכין, אני נותני לה משוה כמו, כדור משחק שלי, כדי ליצור בינינו תיקשורת, כדי להורים בינינו את האמון, והיא גבבה אותו הממודה זה היה הכאב."

גליה גילתה את תחומה הרשע הצמחים בחוכה נוקמה ברינה, מנדה אותה מחברת ידידותיה, וגליה הייתה מלכת הכותב וגליה יכלה להשען על בית אמיר ואבא תקיף, המעילה את כל הכוחות הללו כדי להרוס את הביתה.

מאחור יותר כאשר ניסתה להסביר לאורי את ההרגשה הזאת אמרה, "זה היה הצמיד, אתה יודע שאני לא מגעילה עד כדי כך, אבל אתה מכין, אני נותני לה משוה כמו, כדור משחק שלי, כדי ליצור בינינו תיקשורת, כדי להורים בינינו את האמון, והיא גבבה אותו הממודה זה היה הכאב."

גליה גילתה את תחומה הרשע הצמחים בחוכה נוקמה ברינה, מנדה אותה מחברת ידידותיה, וגליה הייתה מלכת הכותב וגליה יכלה להשען על בית אמיר ואבא תקיף, המעילה את כל הכוחות הללו כדי להרוס את הביתה.

מאחור יותר כאשר ניסתה להסביר לאורי את ההרגשה הזאת אמרה, "זה היה הצמיד, אתה יודע שאני לא מגעילה עד כדי כך, אבל אתה מכין, אני נותני לה משוה כמו, כדור משחק שלי, כדי ליצור בינינו תיקשורת, כדי להורים בינינו את האמון, והיא גבבה אותו הממודה זה היה הכאב."

גליה גילתה את תחומה הרשע הצמחים בחוכה נוקמה ברינה, מנדה אותה מחברת ידידותיה, וגליה הייתה מלכת הכותב וגליה יכלה להשען על בית אמיר ואבא תקיף, המעילה את כל הכוחות הללו כדי להרוס את הביתה.

מאחור יותר כאשר ניסתה להסביר לאורי את ההרגשה הזאת אמרה, "זה היה הצמיד, אתה יודע שאני לא מגעילה עד כדי כך, אבל אתה מכין, אני נותני לה משוה כמו, כדור משחק שלי, כדי ליצור בינינו תיקשורת, כדי להורים בינינו את האמון, והיא גבבה אותו הממודה זה היה הכאב."

בעמוד זה מובחר מהדורות
המפורסות שפורסמו ב"מעריב"
בשבוע המקביל של 1951.
הנוסח המקורי נשמר.
ליקוט: גבריאל שטרסמן.

מעריב

השבוע לפני 35 שנה

משבר בממשלה - הרב מימון התפטר

בממשלה ישראל פורץ משבר. הרב מימון התפטר מתפקידו כשר החינוך והערכות. השרים הודיעו על פרישתם.

טופיק טובי מראה כוחו בעברית

המסננים של הריון בבעיות. טופיק טובי מראה כוחו בעברית. הוא מדגיש את חשיבות העבודה.

טוב מראה עיניים

ציורים של פרחים, דגים וכדומה. טוב מראה עיניים. הציורים מראים את היכולת האמנותית.

שמשון ורלילה

הצגת הקרע עומדת להתחיל. שמשון ורלילה. הצגה חדשה בתיאטרון.

אסור במצרים

ממשלת מצרים אסרה את הצבא. אסור במצרים. החדשות על המצב במצרים.

ד"ר י. י. מילר

המשכורות הכפולות

הוצעה בענין מבנה המשכורות. המשכורות הכפולות. הבעיה של המשכורות.

נדחה הדיון במינוי תת-שרים

הדיון בשאלת מינוי תת-שרים נדחה. נדחה הדיון במינוי תת-שרים. הסיבות לדחייה.

משורר סיני יתרגם את שלום עליכם

בגאומטריה כביכול המופלאה. משורר סיני יתרגם את שלום עליכם. פרויקט תרגום.

המודעה ההדדית

המודעה ההדדית. מודעות ופרסומים. חוקי המודעות.

שר הדתות מסביר גורמי התפטרות בשיחה מיוחדת עם סופר "מעריב"

השר הדתות, הרב יצחק אייזיק ווייס, מסביר את גורמי התפטרותו. שיחה מיוחדת עם סופר "מעריב".

גשמי ברכה לחקלאים - חלק מן המעברות נפגעו

הגשמים הביאו ברכה לחקלאים, אך חלק מן המעברות נפגעו. גשמי ברכה לחקלאים.

הכנסת מוחה על זיון גרמניה - המזרחית והמערבית

הכנסת מוחה על זיון גרמניה - המזרחית והמערבית. דיון בכנסת.

ניתוח לתיקון קוצר הראיה

ניתוח לתיקון קוצר הראיה. ניתוח פלסטי. תיקון קוצר הראיה.

האם קיימים סיכונים

האם קיימים סיכונים. ניתוח פלסטי. סיכונים בניתוח.

תכנת פזי שכה עוד לא היה פה בארץ

תכנת פזי שכה עוד לא היה פה בארץ. תכנת פזי שכה. תכנת פזי שכה.

עדשות המלגה הצבעוניות

עדשות המלגה הצבעוניות. עדשות מלגה. עדשות מלגה.

עדשות מגע קבועות

עדשות מגע קבועות. עדשות מגע. עדשות מגע.

סופר-קומפורט Super-Comfort

סופר-קומפורט Super-Comfort. סופר-קומפורט. סופר-קומפורט.

האם קיימים סיכונים

האם קיימים סיכונים. ניתוח פלסטי. סיכונים בניתוח.

תכנת פזי שכה עוד לא היה פה בארץ

תכנת פזי שכה עוד לא היה פה בארץ. תכנת פזי שכה. תכנת פזי שכה.

עדשות המלגה הצבעוניות

עדשות המלגה הצבעוניות. עדשות מלגה. עדשות מלגה.

עדשות מגע קבועות

עדשות מגע קבועות. עדשות מגע. עדשות מגע.

סופר-קומפורט Super-Comfort

סופר-קומפורט Super-Comfort. סופר-קומפורט. סופר-קומפורט.

האם קיימים סיכונים

האם קיימים סיכונים. ניתוח פלסטי. סיכונים בניתוח.

1986

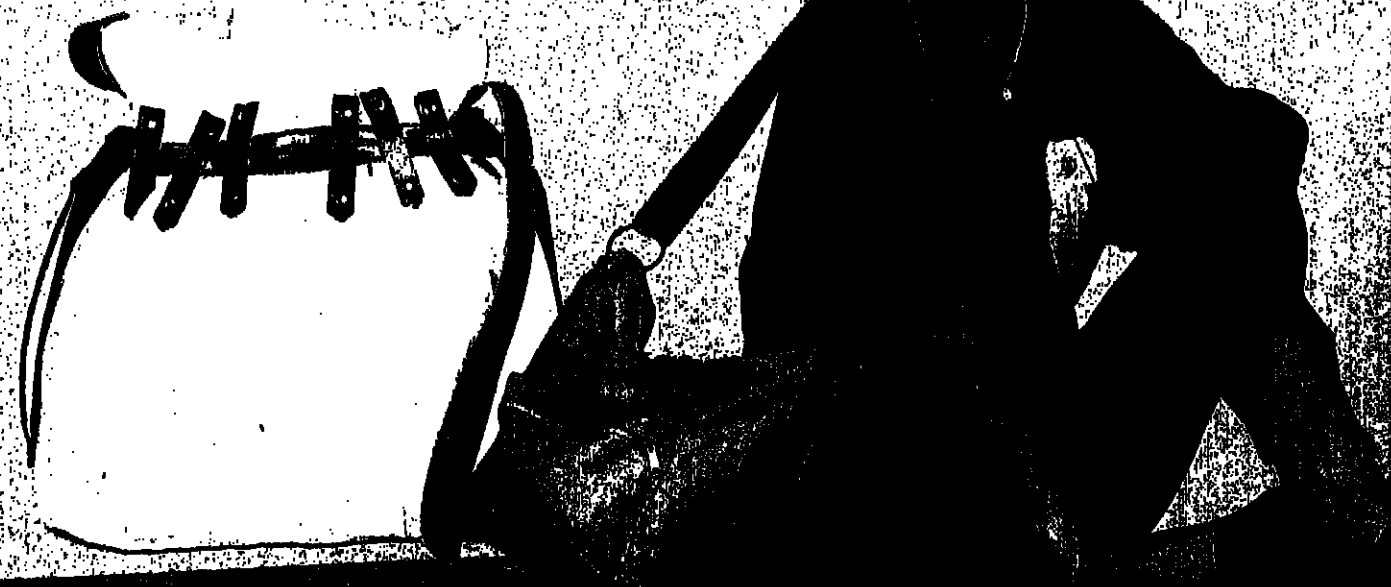
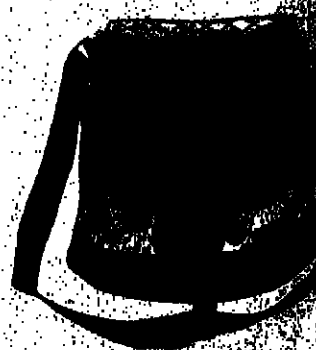
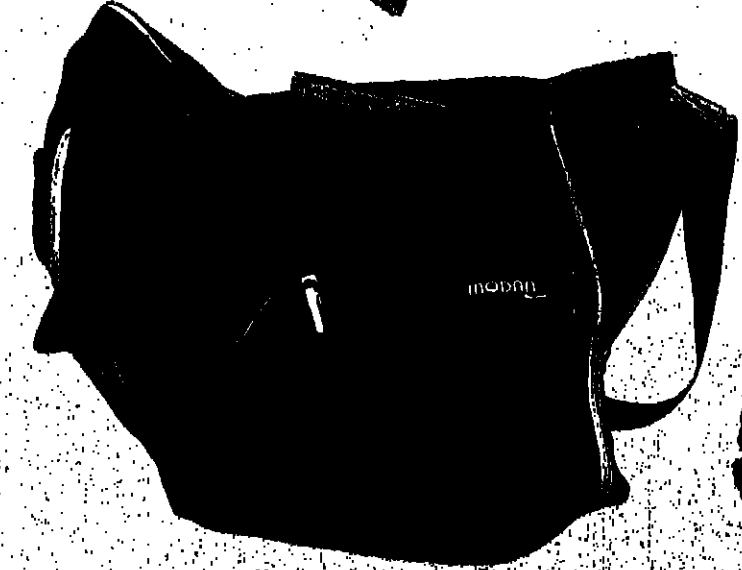
מוקולקצית

מודן

בחרי לך

המבואר לך את האופנה האחרונה בעולם. תיקים
 קטנים, ספורטיביים ואלגנטיים כאחד. ליום לערב,
 לטיול, ליום או סתם עם תיק של מוקולקציה
 מושלמת.
 ישנו חידוש ישראלי, אחריות לשבת על כל התיקים,
 וזאת תהיה חברה גדולה ואמינה כמו מוקולקציה
 לך.
 מסי עד היום לאחד מחמושווקים המורשים של
 אל באסמח

להשיג ברשתות
 השיווק ובחנויות המובחרות.

חדש ומהפכני
 אחריות לשנה
 על כל התיקים

רח' קיבוץ גלויות 45 ת"א. ת.ד. 8949
 טל' 03-820421, 833156

מודן תיק עם גב חזק

הז'אנר של מוקולקציה